

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 204

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

31 lipca 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ **Zawiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania części IV (Handel) Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (Nikaragua)** 1
- ★ **Zawiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania części IV (Handel) Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (Panama)** 1
- ★ **Zawiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania części IV (Handel) Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (Honduras)** 1
- 2013/408/Euratom:
- ★ **Decyzja Komisji z dnia 31 lipca 2012 r. w sprawie zawarcia Umowy między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a rządem Republiki Południowej Afryki o współpracy na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej** 2
- Umowa między rządem Republiki Południowej Afryki a Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) o współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej** 3

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ROZPORZĄDZENIA

★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 733/2013 z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 994/98 dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾	11
★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 734/2013 z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽¹⁾	15
★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 735/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji	23
★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 736/2013 z dnia 17 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w odniesieniu do czasu trwania programu prac polegających na ocenie istniejących biobójczych substancji czynnych ⁽¹⁾	25
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 737/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 501/2008 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich	26
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 738/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania określonych dodatków w analogach ikry rybiej opartych na wodorostach ⁽¹⁾	32
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 739/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania steroli roślinnych bogatych w stigmasterol jako stabilizatora w gotowych do zamrożenia koktajlach alkoholowych oraz załącznik do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do specyfikacji dla dodatku do żywności „Sterole roślinne bogate w stigmasterol” ⁽¹⁾	35
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 740/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie odstępstw od reguł pochodzenia określonych w załączniku II Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, które stosuje się w ramach kontyngentów na niektóre produkty z Kolumbii	40
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 741/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na produkty rolne pochodzące z Kolumbii	43
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 742/2013 z dnia 30 lipca 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Zawiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania części IV (Handel) Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (Nikaragua)

W oczekiwaniu na zakończenie procedur dotyczących zawarcia Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony, podpisanej w Tegucigalpie w dniu 29 czerwca 2012 r., postanowienia części IV (Handel) tej umowy stosuje się – zgodnie z jej art. 353 ust. 4 – między Unią Europejską a Nikaragą na zasadzie tymczasowej od dnia 1 sierpnia 2013 r. Na mocy art. 3 ust. 1 decyzji Rady z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy, art. 271 nie będzie stosowany tymczasowo.

Zawiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania części IV (Handel) Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (Panama)

W oczekiwaniu na zakończenie procedur dotyczących zawarcia Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony, podpisanej w Tegucigalpie w dniu 29 czerwca 2012 r., postanowienia części IV (Handel) tej umowy stosuje się – zgodnie z jej art. 353 ust. 4 – między Unią Europejską a Panamą na zasadzie tymczasowej od dnia 1 sierpnia 2013 r. Na mocy art. 3 ust. 1 decyzji Rady z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy, art. 271 nie będzie stosowany tymczasowo.

Zawiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania części IV (Handel) Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (Honduras)

W oczekiwaniu na zakończenie procedur dotyczących zawarcia Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony, podpisanej w Tegucigalpie w dniu 29 czerwca 2012 r., postanowienia części IV (Handel) tej umowy stosuje się – zgodnie z jej art. 353 ust. 4 – między Unią Europejską a Hondurasem na zasadzie tymczasowej od dnia 1 sierpnia 2013 r. Na mocy art. 3 ust. 1 decyzji Rady z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy, art. 271 nie będzie stosowany tymczasowo.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 31 lipca 2012 r.****w sprawie zawarcia Umowy między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a rządem Republiki Południowej Afryki o współpracy na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej**

(2013/408/Euratom)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając zgodę Rady,

a także mając na uwadze, co następuje:

Należy zawrzeć Umowę między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a rządem Republiki Południowej Afryki o współpracy na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej zatwierdza się Umowę między Europejską Wspól-

notą Energii Atomowej a rządem Republiki Południowej Afryki o współpracy na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej. Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się członka Komisji do podpisania Umowy i podjęcia wszystkich kroków koniecznych do wejścia w życie niniejszej Umowy, która zostanie zawarta w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji

Günther OETTINGER

Członek Komisji

UMOWA**między rządem Republiki Południowej Afryki a Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) o współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej**

Rząd Republiki Południowej Afryki, zwany dalej „Republiką Południowej Afryki” i Europejska Wspólnota Energii Atomowej (Euratom), zwana dalej „Wspólnotą”, zwane dalej razem „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC przyjacielskie stosunki i współpracę mające miejsce między Stronami,

PRZYMUJĄC z zadowoleniem pomyślnie efekty współpracy gospodarczej, technicznej i naukowej między Stronami,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę w sprawie handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, zawartą dnia 11 października 1999 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, zawartą dnia 23 czerwca 2000 r.,

PRAGNĄC wspierać swoją współpracę w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

POTWIERDZAJĄC silne zaangażowanie Republiki Południowej Afryki, Wspólnoty i rządów jej państw członkowskich w nierozprzestrzenianie broni jądrowej, w szczególności we wzmocnienie i w skuteczne stosowanie właściwych systemów zabezpieczeń i kontroli wywozu materiałów jądrowych, w ramach których powinna przebiegać współpraca między Republiką Południowej Afryki i Wspólnotą w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

POTWIERDZAJĄC poparcie Republiki Południowej Afryki, Wspólnoty i rządów jej państw członkowskich dla celów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, zwanej dalej „MAEA” i jej systemu zabezpieczeń,

POTWIERDZAJĄC bezwzględne zaangażowanie Republiki Południowej Afryki, Wspólnoty i jej państw członkowskich w Konwencję o ochronie fizycznej materiałów jądrowych zawartą dnia 3 marca 1980 r.,

MAJĄC NA UWADZE, że Republika Południowej Afryki i wszystkie państwa członkowskie Wspólnoty są stronami Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, zawartego dnia 1 lipca 1968 r., zwanego dalej „układem o nierozprzestrzenianiu”,

ODNOTOWUJĄC, że zabezpieczenia materiałów jądrowych są stosowane przez wszystkie państwa członkowskie Wspólnoty na mocy zarówno Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zwanego dalej „traktatem EURATOM”, jak i porozumień o zabezpieczeniach zawartych między Wspólnotą, jej państwami członkowskimi i MAEA,

UWZGLĘDNIAJĄC Traktat o nieobecności broni jądrowej w Afryce (traktat z Pelindaba), zawarty w dniu 11 kwietnia 1996 r., który wszedł w życie dnia 15 lipca 2009 r.,

ODNOTOWUJĄC, że Republika Południowej Afryki i rządy wszystkich państw członkowskich Wspólnoty są członkami Grupy Dostawców Jądrowych,

ODNOTOWUJĄC, iż należy uwzględnić zobowiązania Republiki Południowej Afryki i rządów każdego państwa członkowskiego Wspólnoty podjęte w ramach Grupy Dostawców Jądrowych,

UZNAJĄC podstawową zasadę swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym w obrębie Unii Europejskiej,

ZGADZAJĄC SIĘ, że niniejsza Umowa powinna być zgodna z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii Europejskiej i Republiki Południowej Afryki na mocy umów w ramach Światowej Organizacji Handlu,

PODKREŚLAJĄC zaangażowanie Republiki Południowej Afryki i rządów państw członkowskich Wspólnoty w swoje umowy dwustronne w sprawie pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł I**Definicje**

O ile nie określono inaczej, na użytek niniejszej Umowy:

1) „właściwy organ” oznacza:

a) w przypadku Republiki Południowej Afryki, Departament ds. Energii;

b) w przypadku Wspólnoty, Komisję Europejską;

lub inne organy, o których wyznaczeniu dana Strona może w dowolnym czasie powiadomić drugą Stronę w formie pisemnej;

2) „sprzęt” oznacza pozycje wymienione w sekcjach 1, 3, 4, 5, 6 i 7 załącznika B do biuletynu informacyjnego MAEA INFCIRC/254/Rev.10/Part 1 (wytyczne dotyczące transferów materiałów jądrowych);

3) „informacje” oznaczają dane naukowe lub techniczne, wyniki lub metody badań i prac rozwojowych wynikające ze wspólnych projektów badawczych oraz wszelkie inne informacje uznane za niezbędne przez Strony lub uczestników biorących udział we wspólnych projektach badawczych, dostarczane lub wymieniane na mocy niniejszej Umowy lub badania przeprowadzane na ich podstawie;

- 4) „własność intelektualna” ma znaczenie określone w art. 2 Konwencji ustanawiającej Światową Organizację Własności Intelektualnej, sporządzonej w dniu 14 lipca 1967 r., zmienionej w dniu 28 września 1979 r. i może obejmować inne kwestie uzgodnione przez Strony;
- 5) „wspólne projekty badawcze” oznaczają badania naukowe lub rozwój technologiczny wdrażane przy wsparciu finansowym lub bez takiego wsparcia jednej bądź obu Stron, prowadzone przy współdziałaniu uczestników zarówno ze strony Wspólnoty, jak i Republiki Południowej Afryki, i wskazane na piśmie przez Strony lub ich organizacje naukowe i technologiczne oraz agencje wdrażające naukowe programy badawcze jako wspólne badania naukowe. W przypadku gdy fundusze na finansowanie pochodzą od jednej ze Stron, takiej kwalifikacji dokonuje ta Strona oraz uczestnik projektu;
- 6) „materiały jądrowe” oznaczają każdy materiał wyjściowy lub specjalny materiał rozszczepialny odpowiadający definicji tych terminów zawartej w artykule XX statutu MAEA. Każda zmiana w wykazie materiałów uważanych za „materiały wyjściowe” lub „specjalne materiały rozszczepialne” dokonana przez Radę Gubernatorów MAEA na mocy art. XX statutu MAEA, staje się, zgodnie z niniejszą Umową, skuteczna tylko wówczas, gdy Strony wzajemnie poinformują się na piśmie, że akceptują taką zmianę;
- 7) „materiały niejądrowe” oznaczają:
- a) deuter i ciężką wodę (tlenek deuteru) i inne związki deuteru, w których stosunek liczby atomów deuteru do atomów wodoru jest większy niż 1:5000, do wykorzystania w reaktorze jądrowym zdefiniowanym w pkt 1.1 załącznika B do biuletynu informacyjnego MAEA INFCIRC/254/Rev.10/Part 1,
 - b) grafit klasy jądrowej: grafit do wykorzystania w reaktorze jądrowym zdefiniowanym w pkt 1.1 załącznika B do biuletynu informacyjnego MAEA INFCIRC/254/Rev.10/Part 1, o stopniu czystości lepszym niż 5 części na milion równoważnika boru oraz o gęstości większej niż 1,50 g/cm³;
- 8) „uczestnik” oznacza każdą osobę fizyczną, każdy instytut badawczy, każdą osobę prawną lub spółkę bądź każdą inną osobę dopuszczoną w inny sposób przez jedną ze Stron do udziału w działaniach w ramach współpracy lub we wspólnych projektach badawczych zgodnie z niniejszą Umową, w tym same Strony;
- 9) „osoba” oznaczają każdą osobę fizyczną, przedsiębiorstwo lub inny podmiot podlegający mającym zastosowanie przepisom ustawowym i wykonawczym na obszarach jurysdykcji każdej Stron, z wykluczeniem samych Stron;
- 10) „rezultaty działalności intelektualnej” (RDI) oznaczają informacje lub własność intelektualną;
- 11) „Strony” oznaczają Republikę Południowej Afryki, z jednej strony, i Wspólnotę, z drugiej strony;

„Wspólnota” oznacza zarówno:

- a) osobę prawną powołaną przez traktat Euratom; jak i
 - b) terytorium, w stosunku do których stosuje się postanowienia traktatu Euratom;
- 12) „technologia” ma znaczenie określone w załączniku A do biuletynu informacyjnego MAEA INFCIRC/254/Rev.10/Part 1).

Artykuł II

Cel

1. Celem niniejszej Umowy jest wspieranie i ułatwianie – w oparciu o wzajemne korzyści, równość i wzajemność – współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej w celu wzmocnienia ogólnych relacji w zakresie współpracy między Wspólnotą a Republiką Południowej Afryki zgodnie z potrzebami i priorytetami poszczególnych programów dotyczących energii jądrowej.
2. Niniejsza Umowa ma na celu wspieranie współpracy naukowej między Wspólnotą a Republiką Południowej Afryki, szczególnie w zakresie ułatwiania podmiotom badawczym z Republiki Południowej Afryki udziału w projektach badawczych w ramach odpowiednich wspólnotowych programów badawczych oraz w zakresie zapewniania wzajemnego udziału podmiotów badawczych ze Wspólnoty i jej państw członkowskich w projektach dotyczących podobnych dziedzin badań prowadzonych w Republice Południowej Afryki.
3. Żadnego z postanowień niniejszej Umowy nie można interpretować jako zobowiązującego Strony do jakiegokolwiek formy wyłączności, a każda ze Stron jest uprawniona do prowadzenia swojej działalności niezależnie od drugiej Strony, jeśli takie są wymogi rynku.

Artykuł III

Zakres i formy współpracy

1. Materiałów jądrowych, sprzętu, materiałów niejądrowych lub materiałów jądrowych wytwarzanych jako produkt uboczny używa się wyłącznie do celów pokojowych; nie wykorzystuje się ich w żadnym jądrowym urządzeniu wybuchowym, do prac badawczych ani do rozwoju takich urządzeń, ani do jakichkolwiek celów wojskowych.
 2. Współpraca przewidywana w niniejszej Umowie dotyczy pokojowego wykorzystania energii jądrowej i może obejmować między innymi:
- a) prace badawczo-rozwojowe w dziedzinie energii jądrowej (z uwzględnieniem technologii syntezy jądrowej);
 - b) wykorzystanie materiałów i technologii jądrowych, takie jak zastosowania w medycynie i rolnictwie;
 - c) transfery materiałów jądrowych i sprzętu;
 - d) bezpieczeństwo jądrowe, gospodarkę odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, likwidację instalacji, ochronę przed promieniowaniem z uwzględnieniem gotowości i reagowania na awarie;

- e) środki zabezpieczenia materiałów jądrowych;
 - f) inne dziedziny, które zostaną uzgodnione przez Strony w stopniu, w jakim są one objęte poszczególnymi programami Stron.
3. Współpracę, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, można podejmować w następujących formach:
- a) dostawy materiałów jądrowych i niejądrowych, sprzętu i odpowiednich technologii;
 - b) świadczenie usług jądrowego cyklu paliwowego;
 - c) utworzenie grup roboczych, w celu realizacji, w razie konieczności, określonych opracowań i projektów w dziedzinie badań naukowych i rozwoju technicznego;
 - d) wymiana ekspertów, informacji naukowych i technicznych, organizacja seminariów naukowych i konferencji, szkolenie pracowników administracyjnych, naukowych i technicznych;
 - e) konsultacje dotyczące kwestii badawczych i technicznych oraz prowadzenia wspólnych badań w ramach uzgodnionych programów;
 - f) działania w ramach współpracy w zakresie popularyzacji bezpieczeństwa jądrowego; oraz
 - g) inne formy współpracy, jakie Strony ustalą w formie pisemnej.
4. Współpraca, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, może się również odbywać między upoważnionymi osobami i przedsiębiorstwami założonymi na odnośnych terytoriach Stron.

Artykuł IV

Elementy podlegające Umowie

1. Niniejszą Umowę stosuje się do materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych lub sprzętu przekazywanych między Stronami lub ich odpowiednimi osobami, bezpośrednio lub poprzez państwo trzecie. Takie materiały jądrowe, materiały niejądrowe lub sprzęt podlegają postanowieniom niniejszej Umowy z chwilą ich wprowadzenia na terytorium podlegające jurysdykcji Strony otrzymującej, pod warunkiem że Strona dostarczająca powiadomiła pisemnie Stronę otrzymującą o planowanym transferze, zgodnie z procedurami określonymi w uzgodnieniach administracyjnych oraz że proponowany odbiorca, w przypadku gdy jest inny niż Strona otrzymująca, jest osobą upoważnioną na terytorium podlegającym jurysdykcji Strony otrzymującej.
2. Materiały jądrowe, materiały niejądrowe lub sprzęt, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podlegają nadal postanowieniom niniejszej Umowy aż do ustalenia, zgodnie z procedurami, określonymi w uzgodnieniach administracyjnych, że:
- a) takie przedmioty zostały dalej przekazane poza obszar jurysdykcji Strony otrzymującej zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Umowy; lub

- b) materiały jądrowe nie są już przydatne do żadnych działań w dziedzinie jądrowej istotnych w związku z zabezpieczeniami, o których mowa w art. VI ust. 1 niniejszej Umowy, lub że ich odzyskanie stało się praktycznie niemożliwe; lub
- c) sprzęt bądź materiały niejądrowe nie są już przydatne do celów jądrowych; lub
- d) Strony uzgodnią wzajemnie w formie pisemnej, że materiał ten nie podlega już postanowieniom niniejszej Umowy.

3. Transfery technologii podlegają niniejszej Umowie w przypadku państw członkowskich Wspólnoty, które wyraziły chęć uwzględnienia takich transferów w strukturze niniejszej Umowy w drodze pisemnego powiadomienia skierowanego przez państwo członkowskie do Komisji Europejskiej. Przed każdym transferem zainteresowane państwa członkowskie i Komisja Europejska, z jednej strony, i Republika Południowej Afryki, z drugiej strony, powinny wystosować do siebie powiadomienie.

Artykuł V

Handel materiałami jądrowymi, materiałami niejądrowymi lub sprzętem

1. Każdy transfer materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych lub sprzętu przeprowadzany w ramach współpracy dokonywany jest zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, państw członkowskich Wspólnoty i Republiki Południowej Afryki w odniesieniu do sposobów pokojowego wykorzystania energii jądrowej wyszczególnionych w art. VI niniejszej Umowy.
2. W możliwym zakresie Strony pomagają sobie wzajemnie w zakresie nabywania materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych lub sprzętu przez jedną ze Stron lub przez osoby ze Wspólnoty lub osoby podlegające jurysdykcji Republiki Południowej Afryki.
3. Kontynuacja współpracy przewidzianej w niniejszej Umowie jest zależna od wzajemnego zadowalającego zastosowania systemu zabezpieczeń i kontroli ustanowionego przez Wspólnotę zgodnie z traktatem Euratom oraz systemu zabezpieczeń i kontroli materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych lub sprzętu ustanowionego przez Republikę Południowej Afryki.
4. Postanowienia niniejszej Umowy nie mogą być wykorzystywane do utrudniania realizacji zasady swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym w UE.

5. Transfery materiałów jądrowych podlegające postanowieniom niniejszej Umowy oraz świadczenie odpowiednich usług odbywają się na uczciwych warunkach i nie wystawiają na szwank międzynarodowych zobowiązań Stron w ramach Światowej Organizacji Handlu. Wykonanie postanowień niniejszego ustępu nie narusza traktatu Euratom i tworzonego na jego podstawie prawa wtórnego oraz przepisów ustawowych i wykonawczych Republiki Południowej Afryki.

6. Wszelkie dalsze transfery wszelkich materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych, sprzętu lub technologii podlegające postanowieniom niniejszej Umowy poza terytorium podlegające jurysdykcji Stron są wykonywane jedynie w ramach zobowiązań zaciągniętych przez rządy poszczególnych państw członkowskich Wspólnoty i Republikę Południowej Afryki w ramach grupy państw dostarczających materiały jądrowe, określanej jako Grupa Dostawców Jądrowych. Do dalszych transferów wszelkich materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych, sprzętu lub technologii podlegających postanowieniom niniejszej Umowy mają w szczególności zastosowanie wytyczne dotyczące transferów materiałów jądrowych, zawarte w biuletynie informacyjnym MAEA INFCIRC/254/Rev.10/Part 1.

7. W przypadku gdy wytyczne dotyczące transferów materiałów jądrowych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, wymagają zgody Strony dostarczającej na dalszy transfer, zgoda taka jest uzyskiwana na piśmie przed jakimkolwiek dalszym transferem do państwa, które nie znajduje się w wykazie państw trzecich Strony dostarczającej, zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu.

8. Wraz z wejściem w życie niniejszej Umowy Strony przekazują sobie wykazy państw trzecich, do których można dokonywać dalszych transferów zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu bez potrzeby uzyskania uprzedniego pozwolenia od Strony dostarczającej. Strony powiadamiają się wzajemnie o zmianach w wykazach państw trzecich.

Artykuł VI

Stosowanie warunków dotyczących materiałów jądrowych podlegających Umowie

1. Materiały jądrowe podlegające niniejszej Umowie podlegają następującym warunkom:

a) we Wspólnocie, zabezpieczeniom Euratom na mocy traktatu Euratom oraz zabezpieczeniom MAEA na mocy następujących porozumień o zabezpieczeniach, w ewentualnie zmienionej lub nowej wersji, pod warunkiem że ich zakres jest zgodny z wymogami traktatu o nierozprzestrzenianiu:

(i) umowy między państwami członkowskimi Wspólnoty nieposiadającymi broni jądrowej, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz Międzynarodową Agencją Energii Atomowej, która weszła w życie w dniu 21 lutego 1977 r. (opublikowanej jako dokument INFCIRC/193);

(ii) umowy między Francją, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz Międzynarodową Agencją Energii Atomowej, która weszła w życie w dniu 12 września 1981 r. (opublikowanej jako INFCIRC/290);

(iii) umowy między Zjednoczonym Królestwem, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz Międzynarodową Agencją Energii Atomowej, która weszła w życie dnia 14 sierpnia 1978 r. (opublikowanej jako INFCIRC/263);

(iv) protokołów dodatkowych podpisanych w dniu 22 września 1998 r. na podstawie dokumentu opublikowanego jako INFCIRC/540 (Wzmocniony system zabezpieczeń, część II), które weszły w życie w dniu 30 kwietnia 2004 r.;

b) w Republice Południowej Afryki zabezpieczeniom MAEA na mocy umowy między rządem Republiki Południowej Afryki

a MAEA dotyczącej stosowania zabezpieczeń w związku z Traktatem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, która została podpisana i weszła w życie w dniu 16 września 1991 r. i została opublikowana w dokumencie INFCIRC/394, uzupełnionej protokołem dodatkowym, który został podpisany i wszedł w życie w dniu 13 września 2002 r., oraz postanowieniom Traktatu o nieobecności broni jądrowej w Afryce, który został podpisany w dniu 11 kwietnia 1996 r. i wszedł w życie w dniu 15 lipca 2009 r.

2. Jeśli stosowanie którejkolwiek z umów z MAEA, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zostało z jakiegokolwiek powodu zawieszone lub zakończone we Wspólnocie lub w Republice Południowej Afryki, dana Strona zawiera umowę z MAEA o równoważnych skutkach i zakresie równoważnym z umowami dotyczącymi zabezpieczeń, o których mowa w postanowieniach niniejszego artykułu ust. 1 lit. a) lub b) lub, jeśli nie jest to możliwe,

a) Wspólnota, w zakresie, w jakim jej to dotyczy, stosuje zabezpieczenia oparte na systemie zabezpieczeń Euratom o równoważnych skutkach i zakresie równoważnym z umowami dotyczącymi zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu lub, jeśli nie jest to możliwe,

b) Strony dokonują uzgodnień o zastosowaniu zabezpieczeń o równoważnych skutkach i zakresie równoważnym z umowami dotyczącymi zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub b) niniejszego artykułu.

3. Stosowanie środków ochrony fizycznej w każdym momencie musi spełniać przynajmniej kryteria określone w załączniku C do biuletynu informacyjnego MAEA INFCIRC/254/Rev.10/Part 1; w uzupełnieniu do tego dokumentu państwa członkowskie Wspólnoty, Komisja Europejska, w stosownych przypadkach, oraz Republika Południowej Afryki uwzględniają przy stosowaniu środków ochrony fizycznej swoje zobowiązania na mocy Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych sporządzonej dnia 3 marca 1980 r., z uwzględnieniem wszelkich zmian tej konwencji obowiązujących każdą ze Stron oraz zalecenia zawarte w dokumencie: Zalecenia dotyczące bezpieczeństwa jądrowego odnośnie do fizycznej ochrony materiałów i instalacji jądrowych (INFCIRC/225/Revision 5), seria dokumentów MAEA dotyczących bezpieczeństwa jądrowego, nr 13. Transport międzynarodowy podlega postanowieniom międzynarodowej Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych sporządzonej w dniu 3 marca 1980 r., z uwzględnieniem wszelkich zmian mających zastosowanie do każdej ze Stron, oraz przepisom MAEA dotyczącym bezpiecznego transportu materiałów promieniotwórczych (seria norm bezpieczeństwa MAEA nr TS-R-1).

4. Bezpieczeństwo jądrowe i gospodarka odpadami promieniotwórczymi podlegają Konwencji bezpieczeństwa jądrowego (biuletyn informacyjny MAEA INFCIRC/449), Wspólnej konwencji bezpieczeństwa w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi (biuletyn informacyjny MAEA INFCIRC/546), Konwencji o pomocy w przypadku awarii jądrowej lub zagrożenia radiologicznego (biuletyn informacyjny MAEA INFCIRC/336) oraz Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej (biuletyn informacyjny MAEA INFCIRC/335).

Artykuł VII**Wymiana informacji i własność intelektualna**

Wykorzystanie i rozpowszechnianie informacji oraz praw własności intelektualnej, w tym własności przemysłowej, patentów, praw autorskich, oraz technologii przekazywanych w ramach działań w ramach współpracy na mocy niniejszej Umowy jest zgodne z postanowieniami określonymi w załączniku do niniejszej Umowy.

Artykuł VIII**Wykonanie Umowy**

1. Postanowienia niniejszej Umowy są wykonywane w dobrej wierze i w taki sposób, aby uniknąć przeszkód, opóźnień i nadmiernej ingerencji w działalność w dziedzinie jądrowej w Republice Południowej Afryki i we Wspólnocie, a także aby zachować zgodność z praktyką rozsądnego zarządzania niezbędnego do ekonomicznego i bezpiecznego prowadzenia działalności jądrowej.

2. Postanowień niniejszej Umowy nie wykorzystuje się w celu osiągnięcia korzyści komercyjnych lub przemysłowych ani ingerowania w komercyjne lub przemysłowe interesy, zarówno wewnętrzne, jak i międzynarodowe, żadnej ze Stron lub upoważnionych osób ani też ingerowania w politykę jądrową żadnej ze Stron lub rządów państw członkowskich Wspólnoty ani utrudniania promowania pokojowego i niezagrażającego wybuchem wykorzystania energii jądrowej ani powstrzymywania przepływu produktów podlegających lub zgłoszonych jako mające podlegać niniejszej Umowie, zarówno na odpowiednich obszarach jurysdykcji Stron, jak i między Republiką Południowej Afryki i Wspólnotą.

3. Posługiwanie się materiałami jądrowymi podlegającymi niniejszej Umowie opiera się na zasadach proporcjonalności, zamienności i równoważności materiałów jądrowych.

4. Każda zmiana dokumentów publikowanych przez MAEA, o których mowa w art. I, V, i VI niniejszej Umowy, staje się skuteczna w ramach niniejszej Umowy, dopiero gdy Strony powiadomią się wzajemnie drogą dyplomatyczną w formie pisemnej, że akceptują taką zmianę.

Artykuł IX**Uzgodnienia administracyjne**

1. Właściwe organy obu Stron określają uzgodnienia administracyjne dla zapewnienia skutecznego wykonania postanowień niniejszej Umowy.

2. Takie uzgodnienia administracyjne mogą, między innymi, obejmować postanowienia dotyczące finansowania, przydzielanie obowiązków związanych z zarządzaniem oraz szczególne postanowienia odnoszące się do rozpowszechniania informacji i do praw własności intelektualnej.

3. Uzgodnienia administracyjne określone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu można zmienić w drodze obopólnych ustaleń właściwych organów w formie pisemnej.

Artykuł X**Prawo właściwe**

Współpraca przewidziana w niniejszej Umowie jest zgodna z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi w Republice Południowej Afryki i Unii Europejskiej, jak również z zawartymi przez Strony umowami międzynarodowymi.

W przypadku Wspólnoty mające zastosowanie prawo obejmuje traktat Euratom i tworzone na jego podstawie prawo wtórne.

Artykuł XI**Niezgodność**

1. Jeżeli jedna ze Stron lub którekolwiek państwo członkowskie Wspólnoty naruszy którekolwiek z zasadniczych postanowień niniejszej Umowy, druga Strona może, w drodze odpowiedniego pisemnego powiadomienia, zawiesić lub wypowiedzieć w całości lub w części współpracę w ramach niniejszej Umowy.

2. Zanim jedna ze Stron podejmie w tym celu odpowiednie działania, Strony konsultują się w sprawie podjęcia decyzji co do konieczności podjęcia środków naprawczych, a jeśli są one konieczne, to w sprawie tego, jakie środki należy zastosować i w jakich terminach. Takie działanie jest podejmowane wyłącznie, gdy nie udało się zastosować uzgodnionych środków w terminie ustalonym przez Strony lub w przypadku, gdy po upływie terminu określonego przez Strony nie udało się znaleźć rozwiązania.

3. Rozwiązanie niniejszej Umowy nie ma wpływu na wykonywanie jakichkolwiek uzgodnień lub umów zawartych w okresie jej obowiązywania, ale niezakończonych do dnia jej rozwiązania, chyba że Strony postanowią inaczej.

Artykuł XII**Konsultacje i rozstrzyganie sporów**

1. Na żądanie jednej ze Stron, przedstawiciele Stron spotykają się w razie konieczności w celu przeprowadzenia wzajemnych konsultacji w zakresie spraw związanych z interpretacją lub wykonaniem postanowień niniejszej Umowy, w celu nadzoru nad jej funkcjonowaniem oraz omówienia ustaleń w zakresie współpracy, które są dodatkowe w stosunku do ustaleń przewidzianych w niniejszej Umowie. Konsultacje takie mogą się również odbywać w formie wymiany korespondencji.

2. Wszelkie spory wynikające z interpretacji, stosowania lub wykonania postanowień niniejszej Umowy, które nie zostaną rozstrzygnięte w drodze negocjacji ani w inny sposób między Stronami, zostają na żądanie jednej ze Stron przekazane do rozstrzygnięcia do trybunału arbitrażowego składającego się z trzech arbitrów. Każda ze Stron wyznacza jednego arbitra, a dwaj arbitrzy wyznaczeni w ten sposób wybierają trzeciego, niebędącego obywatelem żadnego z państw będących Stronami niniejszej Umowy, który zostaje przewodniczącym. Jeżeli, w ciągu trzydziestu dni od złożenia wniosku o arbitraż, którakolwiek ze Stron nie mianuje arbitra, druga Strona sporu może zwrócić się do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wyznaczenie arbitra dla strony, która tego nie uczyniła. Jeżeli w terminie trzydziestu dni od wyznaczenia lub mianowania arbitrów obydwóch Stron nie wybrano trzeciego arbitra, każda ze Stron może zwrócić się do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wyznaczenie trzeciego arbitra. Większość członków trybunału

arbitrażowego stanowi quorum, a wszystkie decyzje zapadają większością głosów wszystkich członków trybunału arbitrażowego. Procedurę arbitrażową określa trybunał. Decyzje trybunału są wiążące dla obydwu Stron i przez nie wykonywane. Wynagrodzenie arbitrów ustala się na takiej samej podstawie jak dla powoływanych *ad hoc* sędziów Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

3. Na potrzeby rozstrzygania sporów używa się wersji niniejszej Umowy w języku angielskim.

Artykuł XIII

Postanowienia uzupełniające

1. Niniejsza Umowa nie narusza prawa państw członkowskich do zawierania umów dwustronnych z Republiką Południowej Afryki, z poszanowaniem uprawnień państw członkowskich, z jednej strony, i Wspólnoty, z drugiej, oraz pod warunkiem że takie umowy dwustronne są w pełni zgodne z celami i warunkami niniejszej Umowy. Umowy dwustronne zawarte przez niektóre państwa członkowskie przed wejściem w życie Umowy między Wspólnotą a Republiką Południowej Afryki mogą nadal mieć zastosowanie.

2. W stosownych przypadkach przewiduje się – zgodnie z odpowiednimi kompetencjami Stron i z zastrzeżeniem zgody zainteresowanych Stron – postanowienia dotyczące wzajemnych relacji między postanowieniami takich umów i niniejszej Umowy.

Artykuł XIV

Zmiany i status załącznika

1. Strony mogą konsultować, na wniosek którejkolwiek ze Stron, możliwe zmiany w niniejszej Umowie, w szczególności w celu uwzględnienia międzynarodowych osiągnięć w dziedzinie zabezpieczeń materiałów jądrowych.

2. Niniejsza Umowa może zostać zmieniona, jeżeli Strony tak postanowią.

3. Wszelkie zmiany wchodzi w życie w dniu, który Strony, w drodze wymiany not dyplomatycznych, określą jako dzień ich wejścia w życie.

4. Załącznik do niniejszej Umowy stanowi integralną część niniejszej Umowy i można go zmieniać zgodnie z postanowieniami ust. 1–3 niniejszego artykułu.

Artykuł XV

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w dniu ostatniej pisemnej notyfikacji o zakończeniu przez Strony wewnętrznych procedur niezbędnych do jej wejścia w życie.

2. Niniejsza Umowa obowiązuje przez dziesięć lat. Po upływie tego okresu niniejszą Umowę przedłuża się automatycznie na dodatkowe okresy pięcioletnie, chyba że jedna ze Stron powiadomi drugą o zamiarze rozwiązania niniejszej Umowy co najmniej sześć miesięcy przed upływem któregośkolwiek z takich dodatkowych okresów.

3. Niezależnie od zawieszenia, wypowiedzenia lub wygaśnięcia niniejszej Umowy lub współpracy na jej mocy z jakiegokolwiek powodu, zobowiązania wynikające z art. III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, i X niniejszej Umowy pozostają skuteczne tak długo, jak jakiekolwiek materiały jądrowe, materiały niejądrowe lub sprzęt, podlegające postanowieniom tych artykułów, pozostają na terytorium drugiej Strony lub gdziekolwiek pod jej jurysdykcją lub kontrolą, albo do momentu, gdy, zgodnie z postanowieniami art. IV niniejszej Umowy, zostanie ustalone, że takie materiały jądrowe nie nadają się już do wykorzystania lub że są praktycznie nie do odzyskania w celu przetworzenia do postaci, w której nadawałyby się do wykorzystania do celów jakiejkolwiek działalności jądrowej, istotnej z punktu widzenia zabezpieczeń.

Sporządzono w Pretorii dnia osiemnastego lipca dwa tysiące trzynastego roku w dwóch egzemplarzach w następujących językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

W DOWÓD POWYŻSZEGO, odpowiednio upoważnieni niżej podpisani złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej reprezentowanej przez Komisję Europejską

Andris PIEBALGS

W imieniu Rządu Republiki Południowej Afryki

Ben MARTINS

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne w sprawie przydziału praw własności intelektualnej wynikających ze wspólnej działalności badawczej na mocy umowy o współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej**I. WŁASNOŚĆ, PRZYDZIAŁ I WYKONYWANIE PRAW**

1. Niniejszy załącznik stosuje się do działań w ramach współpracy prowadzonych na mocy niniejszej Umowy, chyba że Strony uzgodniły inaczej. Uczestnicy wspólnie opracowują plany zarządzania technologią (PZT) w zakresie własności oraz wykorzystywania – a także publikacji – informacji oraz własności intelektualnej powstałych w wyniku wspólnych badań. Strony zatwierdzają te plany przed zawarciem jakichkolwiek umów w sprawie szczegółowej współpracy badawczej i rozwojowej, której umowy te dotyczą.

PZT są opracowywane z uwzględnieniem celów działań w ramach współpracy, odpowiednich udziałów uczestników, specyfiki udzielania licencji ze względu na terytorium lub na szczególne dziedziny zastosowania, nałożonych prawem wymagań oraz innych czynników uznanych za właściwe przez uczestników. Prawa i obowiązki dotyczące badań prowadzonych przez zaproszonych badaczy na mocy niniejszej Umowy w odniesieniu do rezultatów działalności intelektualnej (RDI) są również uwzględniane w PZT.

2. RDI tworzone w trakcie działań w ramach współpracy, które nie zostały uwzględnione w PZT, są przydzielane, za zgodą Stron, zgodnie z zasadami określonymi w PZT. W przypadku braku zgody takie RDI stają się wspólną własnością wszystkich uczestników biorących udział w badaniach, w wyniku których powstały RDI. Każdy z uczestników, do którego stosuje się niniejsze postanowienie, ma prawo używać takich RDI dla swoich własnych celów handlowych, bez ograniczenia terytorialnego.
3. Każda Strona dopilnowuje, aby druga Strona i jej uczestnicy mieli prawa do RDI przydzielonych im zgodnie z tymi zasadami.
4. Z zachowaniem warunków konkurencji w obszarach, których dotyczy niniejsza Umowa, każda ze Stron podejmuje starania w celu dopilnowania, aby prawa nabyte na mocy niniejszej Umowy lub uzgodnień poczynionych na jej podstawie były wykonywane w taki sposób, aby zachęcić w szczególności do:
 - (i) rozpowszechniania i wykorzystywania informacji wytworzonych lub prawnie ujawnionych lub udostępnionych w inny, zgodny z prawem sposób na mocy niniejszej Umowy;
 - (ii) przyjęcia i stosowania międzynarodowych norm technicznych.

II. UTWORY CHRONIONE PRAWEM AUTORSKIM

Zgodnie z niniejszą Umową prawa autorskie należące do Stron lub ich uczestników są traktowane zgodnie z Konwencją berneńską o ochronie utworów literackich i artystycznych (Akt paryski 1971 r.).

III. DZIEŁA LITERACKIE O CHARAKTERZE NAUKOWYM

Bez uszczerbku dla sekcji IV niniejszego załącznika, jeżeli nie uzgodniono inaczej w ramach PZT, wyniki badań są publikowane wspólnie przez Strony lub uczestników tych działań w ramach współpracy. Zgodnie z zasadą ogólną, stosuje się następujące procedury:

- a) w przypadku publikacji przez Stronę lub jej innych uczestników czasopism naukowych i technicznych, artykułów, sprawozdań, książek, z uwzględnieniem nagrań wideo i programów komputerowych, zawierających wyniki wspólnych badań prowadzonych na mocy niniejszej Umowy, druga Strona lub jej inni uczestnicy są uprawnieni do światowej, niewyłącznej, nieodwołalnej nieodpłatnej licencji na tłumaczenie, reprodukcję, adaptację, przenoszenie i publiczne rozpowszechnianie takich utworów;
- b) Strony dopilnowują, aby utwory literackie o charakterze naukowym wynikające ze wspólnych badań prowadzonych na mocy niniejszej Umowy i publikowane przez niezależnych wydawców, były rozpowszechniane w możliwie najszerszym zakresie;
- c) wszystkie egzemplarze utworów chronionych prawami autorskimi, które są publicznie rozpowszechniane i przygotowywane zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, zawierają nazwiska lub pseudonimy autorów, chyba że autor lub autorzy wyraźnie tego sobie nie życzą. Egzemplarze te również zawierają równie wyraźnie widoczną informację o wsparciu w ramach współpracy udzielonym przez Strony lub ich przedstawicieli lub przez organizację.

IV. INFORMACJE NIEJAWNE

1. Niejawne informacje zawarte w dokumentacji
 - a) każda ze Stron lub jej uczestnicy, w stosownym przypadku, określają możliwie najwcześniej, najlepiej w PZT, informacje, które chcą, aby pozostały niejawne w odniesieniu do niniejszej Umowy, biorąc pod uwagę, między innymi, następujące kryteria:

- tajemność informacji w takim sensie, że informacje te jako całość lub w określonym układzie lub połączeniu ich elementów, nie są powszechnie znane ani łatwo dostępne – przy zastosowaniu legalnych środków – dla ekspertów w danej dziedzinie,
- rzeczywistą lub potencjalną handlową wartość informacji ze względu na ich tajemność,
- uprzednią ochronę informacji w takim znaczeniu, że osoba prawnie sprawująca kontrolę podjęła względem tych informacji działania zasadne w danych okolicznościach, mające na celu zachowanie ich tajemności.

Strony i ich uczestnicy mogą uzgodnić w pewnych przypadkach, że, o ile nie określono inaczej, nie ujawnia się wszystkich lub części informacji przekazanych, wymienionych lub wytworzonych w trakcie prowadzenia współpracy na podstawie Umowy.

- b) każda ze Stron dopilnowuje, aby informacje uznane na mocy niniejszej Umowy za niejawne i uprzywilejowany charakter były łatwo rozpoznawalne jako takie przez drugą Stronę, na przykład za pomocą właściwego oznakowania lub wpisanego zastrzeżenia. Powyższe ma również zastosowanie do każdej reprodukcji takich informacji w całości lub w części.

Strona otrzymująca informacje niejawne na mocy niniejszej Umowy zachowuje ich uprzywilejowany charakter. Ograniczenia te są automatycznie uchylane w sytuacji, gdy informacje te zostają ujawnione przez właściciela, bez żadnych ograniczeń, ekspertom w danej dziedzinie;

- c) informacje niejawne przekazane na mocy niniejszej Umowy mogą zostać ujawnione przez Stronę otrzymującą osobom tej Strony lub zatrudnionym przez Stronę otrzymującą informacje oraz innym zainteresowanym strukturom lub agencjom Strony otrzymującej informacje, upoważnionym do tego ze względu na szczególne potrzeby związane z działaniami w ramach współpracy, pod warunkiem że jakiegokolwiek tak upowszechnione niejawne informacje podlegają warunkom szczególnej umowy w zakresie poufności i jako takie są łatwo rozpoznawalne, jak określono powyżej;
- d) za wcześniejszą pisemną zgodą Strony dostarczającej niejawne informacje na mocy niniejszej Umowy, Strona otrzymująca może rozpowszechniać takie niejawne informacje w szerszym zakresie, niż jest to dopuszczone w lit. c). Strony współpracują przy opracowywaniu procedur składania wniosku o uprzednią pisemną zgodę na wspomniane szersze rozpowszechnianie i jej otrzymywania, a każda ze Stron przyzna taką zgodę w zakresie przewidzianym przez jej wewnętrzną politykę oraz przepisy wykonawcze i ustawowe.

2. Informacje niejawne w formie innej niż dokumentacja

Niejawne informacje niezawarte w dokumentacji lub inne poufne bądź uprzywilejowane informacje przekazywane na seminariach lub innych spotkaniach organizowanych na mocy niniejszej Umowy lub informacje wynikające z oddelegowania personelu, korzystania z urządzeń lub wspólnych projektów, są traktowane przez Strony lub ich uczestników zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym załączniku w odniesieniu do informacji zawartych w dokumentacji, pod warunkiem jednak, że odbiorca takich niejawnych lub innych poufnych lub uprzywilejowanych informacji został uświadomiony co do poufnego charakteru przekazanych informacji w chwili, gdy następuje przekazanie takich informacji.

3. Kontrola

Każda ze Stron podejmuje starania w celu zapewnienia kontroli informacji niejawnych otrzymanych przez nią na podstawie niniejszej Umowy. Jeżeli jedna ze Stron jest świadoma lub ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że nie będzie lub może nie być w stanie wykonać postanowień powyższych pkt 1 i 2 w zakresie nieupowszechniania, niezwłocznie powiadamia o tym drugą Stronę. Strony będą odtąd konsultować się w celu określenia odpowiednich metod postępowania.

V. CECHY WYRÓŻNIAJĄCE PLANÓW ZARZĄDZANIA TECHNOLOGIĄ (PZT)

PZT jest szczególnym porozumieniem zawierającym między uczestnikami, dotyczącym prowadzenia działań w ramach współpracy oraz odpowiednich praw i obowiązków uczestników. W odniesieniu do RDI, PZT odnosi się zazwyczaj, między innymi, do: własności, ochrony, praw użytkownika do celów badań i rozwoju, wykorzystywania i rozpowszechniania, włączając ustalenia dotyczące wspólnych publikacji, praw i obowiązków zapraszanych badaczy oraz procedur rozstrzygania sporów. PZT może również dotyczyć informacji pierwszoplanowych i uzupełniających, licencjonowania i dokumentacji naukowej.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 733/2013

z dnia 22 lipca 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 994/98 dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 109,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98⁽¹⁾ Komisja jest uprawniona do oświadczenia w drodze rozporządzeń, że niektóre kategorie pomocy są zgodne z rynkiem wewnętrznym i są wyłączone spod wymogu informowania, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (2) Pomoc państwa jest pojęciem obiektywnym zdefiniowanym w art. 107 ust. 1 TFUE. Uprawnienie Komisji do przyjęcia wyłączeń grupowych, przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 994/98, ma zastosowanie wyłącznie do środków, które spełniają wszystkie kryteria przewidziane w art. 107 ust. 1 TFUE i dlatego stanowią pomoc państwa. Ujęcie pewnych kategorii pomocy w rozporządzeniu (WE) nr 994/98 lub w rozporządzeniu wyłączającym nie przesądza z góry o zakwalifikowaniu danego środka jako pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (3) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98 Komisja jest uprawniona do oświadczenia, że w określonych warunkach pomoc na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), pomoc na rzecz badań i rozwoju, pomoc na rzecz ochrony środowiska, pomoc na rzecz zatrudnienia i szkolenia oraz pomoc zgodna z mapą zatwierdzoną przez Komisję dla każdego państwa członkowskiego w zakresie udzielenia pomocy regionalnej są zgodne z rynkiem wewnętrznym i nie podlegają wymogowi informowania.
- (4) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98 Komisja jest upoważniona do wyłączenia pomocy na badania i rozwój,

ale nie na innowacje. W kontekście „Unii innowacji”, jednej z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”, działalność innowacyjna stała się jednym z priorytetów polityki unijnej. Poza tym wiele środków pomocy na innowacje obejmuje stosunkowo niskie kwoty i nie powoduje poważnych zakłóceń konkurencji.

- (5) W sektorze kultury i zachowania dziedzictwa kulturowego pewne środki podjęte przez państwa członkowskie mogą nie stanowić pomocy, ponieważ nie spełniają wszystkich kryteriów przewidzianych w art. 107 ust. 1 TFUE, na przykład dlatego, że beneficjent nie prowadzi działalności gospodarczej, lub dlatego, że nie zachodzi oddziaływanie na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Jednak w zakresie, w jakim środki w dziedzinie kultury i zachowania dziedzictwa kulturowego stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, państwa członkowskie mają obecnie obowiązek informować o nich Komisję. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98 Komisja jest upoważniona do stosowania wyłączeń w stosunku do pomocy na rzecz MŚP, jednak ich zastosowanie w sektorze kultury jest ograniczone, ponieważ beneficjentami pomocy są często duże przedsiębiorstwa. Małe projekty w obszarze kultury, sektora kreatywnego i zachowania dziedzictwa kulturowego, nawet jeśli są prowadzone przez duże przedsiębiorstwa, zazwyczaj nie prowadzą jednak do żadnych poważnych zakłóceń, a ich wpływ na wymianę handlową jest ograniczony, co potwierdzają niedawne przypadki.
- (6) Wyłączenia w sektorze kultury i zachowania dziedzictwa kulturowego mogą być określane na podstawie doświadczenia Komisji, jak przewidują wytyczne np. dla utworów kinematograficznych lub audiowizualnych, lub opracowywane dla poszczególnych przypadków. Opracowując takie wyłączenia grupowe, Komisja powinna wziąć pod uwagę, że powinny one obejmować wyłącznie środki stanowiące pomoc państwa i że z zasady powinny one dotyczyć środków, które przyczyniają się do celów „Unowocześnienia unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa” i że wyłączeniom grupowym podlega tylko pomoc, w odniesieniu do której Komisja zgromadziła już znaczne doświadczenie. Ponadto powinny być wzięte pod uwagę: kompetencja w pierwszym rzędzie państw członkowskich w dziedzinie kultury, szczególna ochrona różnorodności kulturowej na mocy art. 167 ust. 1 TFUE oraz szczególnie charakter kultury.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

- (7) Państwa członkowskie są również zobowiązane do informowania Komisji o środkach pomocy państwa na naprawę szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi. Kwoty przyznawane w tym obszarze są zwykle ograniczone i można określić jasne warunki zgodności. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98 Komisja jest upoważniona do wyłączenia takiej pomocy spod wymogu informowania jedynie wtedy, gdy jest ona udzielana na rzecz MŚP. Jednak duże przedsiębiorstwa również mogą zostać dotknięte klęskami żywiołowymi. Z doświadczenia Komisji wynika, że tego rodzaju pomoc nie prowadzi do żadnych poważnych zakłóceń, a na podstawie zdobytego doświadczenia można określić jasne warunki zgodności.
- (8) Państwa członkowskie są również zobowiązane do informowania Komisji o środkach pomocy państwa na naprawę szkód spowodowanych niektórymi niekorzystnymi warunkami pogodowymi w obszarze rybołówstwa. Kwoty przyznawane w tym obszarze są zwykle ograniczone i można określić jasne warunki zgodności. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98 Komisja jest upoważniona do wyłączenia takiej pomocy spod wymogu informowania jedynie wtedy, gdy jest ona udzielana na rzecz MŚP. Jednak duże przedsiębiorstwa również mogą zostać dotknięte niekorzystnymi warunkami pogodowymi w obszarze rybołówstwa. Z doświadczenia Komisji wynika, że tego rodzaju pomoc nie prowadzi do żadnych poważnych zakłóceń, a na podstawie zdobytego doświadczenia można określić jasne warunki zgodności.
- (9) Zgodnie z art. 42 TFUE w pewnych warunkach zasady pomocy państwa nie mają zastosowania do niektórych środków pomocy na rzecz produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TFUE. Art. 42 nie ma zastosowania do leśnictwa ani do produktów niewymienionych w załączniku I. Dlatego w obecnym momencie, na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98, pomoc dla leśnictwa i na rzecz promowania produktów z sektora spożywczego niewymienionych w załączniku I może być wyłączona jedynie wtedy, gdy jest ona ograniczona do MŚP. Komisja powinna mieć możliwość stosowania wyłączeń w odniesieniu do niektórych rodzajów pomocy dla leśnictwa, w tym pomocy objętej programami rozwoju obszarów wiejskich, oraz w odniesieniu do pomocy na rzecz promowania i reklamy produktów z sektora spożywczego niewymienionych w załączniku I, jeśli z doświadczenia Komisji wynika, że zakłócenia konkurencji są ograniczone, oraz można określić jasne warunki zgodności.
- (10) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁽¹⁾ do pomocy udzielanej przez państwa członkowskie na rzecz przedsiębiorstw sektora gospodarki rybnej zastosowanie mają art. 107, 108 i 109 TFUE, z wyjątkiem płatności dokonywanych przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 oraz zgodnie z nim. Dodatkowa pomoc państwa na zachowanie morskich i słodkowodnych zasobów biologicznych zwykle ma ograniczony wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, przyczynia się do osiągnięcia celów Unii w obszarze polityki morskiej i rybołówstwa i nie powoduje poważnych zakłóceń konkurencji. Przyznawane kwoty są zwykle ograniczone i można określić jasne warunki zgodności.
- (11) W sektorze sportu, w szczególności sportu amatorskiego, pewne środki podjęte przez państwa członkowskie mogą nie stanowić pomocy, ponieważ nie spełniają wszystkich kryteriów przewidzianych w art. 107 ust. 1 TFUE, na przykład dlatego, że beneficjent nie prowadzi działalności gospodarczej, lub dlatego, że nie zachodzi oddziaływanie na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Jednak w zakresie, w jakim środki w dziedzinie sportu stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, państwa członkowskie mają obecnie obowiązek informować o nich Komisję. Środki pomocy państwa w dziedzinie sportu, w szczególności sportu amatorskiego lub na małą skalę, często mają ograniczony wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i nie powodują poważnych zakłóceń konkurencji. Ponadto przyznawane kwoty są zazwyczaj niewielkie. Na podstawie zdobytego doświadczenia można określić jasne warunki zgodności, tak aby pomoc na rzecz sportu nie prowadziła do żadnych poważnych zakłóceń.
- (12) Jeśli chodzi o pomoc dotyczącą transportu lotniczego i morskiego, z doświadczenia Komisji wynika, że pomoc o charakterze społecznym w zakresie transportu na rzecz mieszkańców regionów oddalonych, takich jak regiony najbardziej oddalone i wyspy, w tym wyspiarskie państwa członkowskie stanowiące jeden region i obszary słabo zaludnione, nie prowadzi do żadnych poważnych zakłóceń, pod warunkiem że jest udzielana bez względu na tożsamość przewoźnika. Można ponadto określić jasne warunki zgodności.
- (13) Jeśli chodzi o pomoc na infrastrukturę szerokopasmową, Komisja zdobyła w ostatnich latach duże doświadczenie w tym obszarze i opracowała stosowne wytyczne⁽²⁾. Z doświadczeń Komisji wynika, że pomoc na niektóre rodzaje infrastruktury szerokopasmowej nie prowadzi do żadnych istotnych zakłóceń i mogłaby kwalifikować się do wyłączenia grupowego, pod warunkiem że spełnione są pewne warunki zgodności i infrastruktura ta jest realizowana na „białych obszarach na mapie”, tzn. w obszarach, na których nie ma infrastruktury tej samej kategorii (ani sieci szerokopasmowych, ani sieci bardzo szybkiego dostępu nowej generacji (NGA)) i na których wprowadzenie takiej infrastruktury w najbliższej przyszłości jest mało prawdopodobne – jak przewidują kryteria opracowane w wytycznych. Jest to prawdziwe zarówno w odniesieniu do pomocy obejmującej podstawową infrastrukturę szerokopasmową, jak i do pomocy dla małych indywidualnych środków obejmujących sieci bardzo szybkiego dostępu nowej generacji, oraz do pomocy na

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ Komunikat Komisji – Wytyczne UE w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych (Dz.U. C 25 z 26.1.2013, s. 1).

rzecz robót budowlanych związanych z infrastrukturą szerokopasmową oraz na rzecz pasywnej infrastruktury szerokopasmowej.

- (14) W odniesieniu do infrastruktury pewne środki podjęte przez państwa członkowskie mogą nie stanowić pomocy, ponieważ nie spełniają wszystkich kryteriów przewidzianych w art. 107 ust. 1 TFUE, na przykład dlatego, że beneficjent nie prowadzi działalności gospodarczej lub dlatego, że nie zachodzi oddziaływanie na wymianę handlową między państwami członkowskimi, lub dlatego, że dany środek jest rekompensatą za usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym, która spełnia wszystkie kryteria orzecznictwa w sprawie Altmark⁽¹⁾. Jednak w zakresie, w jakim finansowanie infrastruktury stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, państwa członkowskie mają obecnie obowiązek informować o nim Komisję. W odniesieniu do infrastruktury niewielkie kwoty pomocy na przedsięwzięcia infrastrukturalne mogą być skutecznym sposobem popierania celów Unii w zakresie, w jakim pomoc ta minimalizuje koszty, a potencjalne zakłócenia konkurencji mają ograniczony zakres. Komisja powinna zatem być w stanie wykluczyć pomoc państwa na przedsięwzięcia infrastrukturalne, które wspierają cele wymienione w niniejszym rozporządzeniu oraz inne cele służące wspólnemu interesowi, w szczególności cele strategii „Europa 2020”⁽²⁾. Mogłoby to obejmować wsparcie dla projektów dotyczących sieci lub obiektów wielosektorowych, w których konieczne są jedynie relatywnie niewielkie kwoty pomocy. Wyłączenia grupowe można jednak przyznawać wyłącznie dla przedsięwzięć infrastrukturalnych, w odniesieniu do których Komisja ma odpowiednie doświadczenie, aby zdefiniować jednoznaczne i rygorystyczne kryteria zgodności, zapewniające ograniczenie ryzyka potencjalnego zakłócenia konkurencji oraz dalsze obejmowanie dużych kwot pomocy obowiązkiem informowania zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.
- (15) Należy zatem rozszerzyć zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 994/98, aby włączyć do tego zakresu nowe kategorie pomocy. Włączenie to nie ma wpływu na kwalifikowanie danego środka jako pomocy państwa w kategoriach lub sektorach, w których państwa członkowskie są już aktywne.
- (16) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 994/98 progi dla każdej kategorii pomocy, w odniesieniu do której Komisja przyjmuje rozporządzenie o wyłączeniu grupowym, powinny być wyrażone albo jako wielkość pomocy w odniesieniu do zbioru kosztów kwalifikowalnych, albo jako maksymalne kwoty pomocy. Warunek ten utrudnia stosowanie wyłączeń grupowych w odniesieniu do niektórych rodzajów środków obejmujących pomoc

państwa, które – z powodu ich specyficznego sposobu zaprojektowania – nie mogą zostać precyzyjnie wyrażone ani jako wielkość pomocy, ani jako maksymalne kwoty pomocy; jak np. instrumenty inżynierii finansowej lub niektóre rodzaje środków mające na celu promowanie inwestycji finansowanych kapitałem wysokiego ryzyka. Wynika to w szczególności z faktu, że takie złożone środki mogą obejmować pomoc na różnych poziomach: beneficjenci bezpośredni, beneficjenci pośredniczący i beneficjenci pośredni. Ze względu na rosnące znaczenie takich środków i ich udział w osiągnięciu celów Unii potrzebna jest większa elastyczność, aby umożliwić wyłączenie tych środków. Dlatego w przypadku takich środków powinno być możliwe zdefiniowanie progów konkretnego przyznania pomocy w kategoriach maksymalnego poziomu wsparcia zapewnianego przez państwo zawartego w tym środku lub związanego z nim. Maksymalny poziom wsparcia ze strony państwa może obejmować pewien element wsparcia, które może nie być pomocą państwa, pod warunkiem że środek ten obejmuje co najmniej pewne elementy, które zawierają pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i które nie są marginalne.

- (17) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 994/98 państwa członkowskie są zobowiązane do przekazywania podsumowań informacji dotyczących wdrożonej przez nie pomocy objętej rozporządzeniem wykluczającym. Publikacja tych podsumowań jest konieczna do zapewnienia przejrzystości środków przyjętych przez państwa członkowskie. W chwili przyjmowania rozporządzenia (WE) nr 994/98 najskuteczniejszym sposobem zapewnienia przejrzystości była ich publikacja w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jednak w obliczu rozwoju środków komunikacji elektronicznej publikacja tych podsumowań na stronie internetowej Komisji jest sposobem szybszym i skuteczniejszym, dodatkowo zwiększającym przejrzystość z korzyścią dla zainteresowanych stron. Zamiast w *Dzienniku Urzędowym* podsumowania te powinny być zatem publikowane na stronie internetowej Komisji.
- (18) Również projekty rozporządzeń i inne dokumenty analizowane przez Komitet Doradczy ds. Pomocy Państwa zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 994/98 powinny być publikowane na stronie internetowej Komisji zamiast w *Dzienniku Urzędowym*, aby zapewnić większą przejrzystość i aby ograniczyć obciążenia administracyjne i opóźnienia związane z publikacją.
- (19) Zgodnie z procedurą konsultacji przewidzianą w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 994/98 przed opublikowaniem projektu rozporządzenia należy zasięgnąć opinii Komitetu Doradczego ds. Pomocy Państwa. Jednak, aby zapewnić większą przejrzystość, w tym samym czasie, kiedy Komisja po raz pierwszy przeprowadza konsultację z Komitetem Doradczym, projekt rozporządzenia powinien zostać opublikowany na stronie internetowej Komisji.
- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 994/98,

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 *Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* (Rec. 2003, s. I-7747).

⁽²⁾ Zob. zalecenie Rady 2010/410/UE z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (Dz.U. L 191 z 23.7.2010, s. 28) oraz decyzja Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 994/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa”;

2) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) pomoc:

- (i) dla małych i średnich przedsiębiorstw;
- (ii) na badania, rozwój i innowacje;
- (iii) na ochronę środowiska;
- (iv) na zatrudnienie i szkolenie;
- (v) na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego;
- (vi) na naprawę szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi;
- (vii) na naprawę szkód spowodowanych niektórymi niekorzystnymi warunkami pogodowymi w obszarze rybołówstwa;
- (viii) dla leśnictwa;
- (ix) na promowanie produktów z sektora spożywczego niewymienionych w załączniku I do TFUE;
- (x) na zachowanie morskich i słodkowodnych zasobów biologicznych;
- (xi) na sport;
- (xii) w zakresie transportu na rzecz mieszkańców regionów oddalonych, jeśli pomoc ta ma charakter społeczny i jest udzielana bez względu na tożsamość przewoźnika;
- (xiii) na podstawową infrastrukturę szerokopasmową lub małe środki pomocy indywidualnej na infrastrukturę, w tym sieci dostępu nowej generacji, roboty budowlane związane z infrastrukturą szerokopasmową oraz na pasywną infrastrukturę

szerokopasmową – na obszarach, na których nie ma takiej infrastruktury albo jej wprowadzenie w najbliższej przyszłości jest mało prawdopodobne;

(xiv) na infrastrukturę wspierającą cele wymienione w ppkt (i)– (xiii) i w lit. b) niniejszego ustępu oraz wspierającą inne cele służące wspólnemu interesowi, w szczególności cele strategii „Europa 2020”;

b) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) progi wyrażone jako wielkość pomocy w odniesieniu do zbioru kosztów kwalifikowalnych lub też wyrażone jako maksymalne kwoty pomocy lub – w przypadku pewnych rodzajów pomocy, w których trudne może być precyzyjne określenie wielkości pomocy lub kwoty pomocy, w szczególności w przypadku instrumentów inżynierii finansowej lub inwestycji finansowanych kapitałem wysokiego ryzyka lub instrumentów podobnego rodzaju – jako maksymalny poziom wsparcia zapewnianego przez państwo zawartego w tym środku lub związanego z nim, bez uszczerbku dla kwalifikowania danych środków w świetle art. 107 ust. 1 TFUE”;

3) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wdrażaniu systemów pomocy lub środków pomocy indywidualnej udzielanych poza jakimkolwiek systemem pomocy, które zostały wyłączone zgodnie z rozporządzeniami, o których mowa w art. 1 ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji, w celu opublikowania na stronie internetowej Komisji, podsumowania informacji dotyczących takich systemów pomocy lub takich środków pomocy indywidualnej, które nie są objęte wyłączonymi systemami pomocy.”;

4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) jednocześnie z publikacją projektu rozporządzenia zgodnie z art. 6”;

b) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Projekty i dokumenty, które mają zostać zbadane, są załączane do zgłoszenia i mogą być publikowane na stronie internetowej Komisji.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 734/2013**z dnia 22 lipca 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 109,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W związku z gruntowną modernizacją zasad pomocy państwa, która ma przyczynić się zarówno do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz wzrostu ⁽¹⁾, jak i do konsolidacji budżetowej, art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) powinien być stosowany skutecznie i jednolicie w całej Unii. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾ skodyfikowano i ugruntowano wcześniejszą praktykę Komisji na rzecz zwiększenia pewności prawa oraz wsparcia rozwoju polityki w dziedzinie pomocy państwa w warunkach przejrzystości. W świetle doświadczeń zgromadzonych w związku z jego stosowaniem oraz ostatnich zmian, takich jak rozszerzenie Unii oraz kryzys gospodarczo-finansowy, niektóre aspekty rozporządzenia (WE) nr 659/1999 wymagają jednak zmiany, by Komisja mogła działać bardziej efektywnie.

(2) Aby Komisja mogła ocenić zgodność z rynkiem wewnętrznym wszelkiej zgłoszonej lub przyznanej bezprawnie pomocy państwa, co stanowi wyłączną kompetencję Komisji na mocy art. 108 TFUE, należy zapewnić Komisji uprawnienia, na użytek egzekwowania zasad pomocy państwa, do zwracania się z wnioskiem o niezbędne informacje dotyczące rynku do państw członkowskich, przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw w każdym przypadku, gdy ma ona wątpliwości

co do zgodności danego środka z zasadami unijnymi i w związku z tym wszczęła formalną procedurę dochodzenia. W szczególności, Komisja powinna korzystać z tych uprawnień w przypadkach, w których konieczne wydaje się dokonanie złożonej oceny merytorycznej. Decydując o tym, czy skorzystać z tych uprawnień, Komisja powinna należycie uwzględnić czas trwania wstępnego dochodzenia.

(3) W celu dokonania oceny zgodności środka pomocy z rynkiem wewnętrznym po wszczęciu formalnej procedury dochodzenia, w szczególności jeżeli chodzi o technicznie złożone przypadki podlegające ocenie merytorycznej, Komisja powinna być w stanie, za pomocą zwykłego wniosku lub decyzji, zażądać od jakiegokolwiek państwa członkowskiego, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw wszelkich informacji dotyczących rynku, niezbędnych do dokończenia oceny, jeżeli informacje przedstawione przez zainteresowane państwo członkowskie w czasie wstępnego dochodzenia nie są wystarczające, z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.

(4) Z uwagi na szczególną relację między beneficjentami pomocy a zainteresowanym państwem członkowskim Komisja powinna mieć możliwość zwracania się o informacje do beneficjenta pomocy wyłącznie w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim. Udzielenie informacji przez danego beneficjenta środka pomocy nie stanowi podstawy prawnej do negocjacji dwustronnych między Komisją a danym beneficjentem.

(5) Komisja powinna wybierać adresatów wniosków o udzielenie informacji na podstawie obiektywnych kryteriów właściwych dla danego przypadku, zapewniając, aby, w sytuacji gdy wniosek jest kierowany do próby przedsiębiorstw lub ich związków, próba respondentów była reprezentatywna w każdej kategorii. Wymagane informacje powinny obejmować w szczególności faktyczne dane przedsiębiorstwa i dane rynkowe oraz opartą na faktach analizę funkcjonowania rynku.

(6) Komisja, jako organ wszczynający procedurę, powinna odpowiadać za sprawdzanie zarówno przekazania informacji przez państwa członkowskie, przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, jak i domniemanej poufności informacji, które mają być ujawnione.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” z dnia 3 marca 2010 (COM(2010) 2020 final).

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

- (7) Komisja powinna być w stanie egzekwować stosowanie się do wniosków o udzielenie informacji, które skierowała do jakiegokolwiek przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, w zależności od sytuacji, poprzez nakładanie proporcjonalnych grzywien i okresowych kar pieniężnych. Ustalając kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych, Komisja powinna należycie uwzględnić zasady proporcjonalności i stosowności, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw. Prawa stron, do których zwrócono się o udzielenie informacji, powinny być chronione poprzez zapewnienie im możliwości przedstawienia swojego stanowiska przed podjęciem ewentualnej decyzji o nałożeniu grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej powinien mieć nieograniczone prawo orzekania w odniesieniu do takich grzywien i okresowych kar pieniężnych na mocy art. 261 TFUE.
- (8) Uwzględniając należycie zasady proporcjonalności i stosowności, Komisja powinna mieć możliwość obniżenia kwoty okresowych kar pieniężnych lub całkowitego ich anulowania, jeżeli adresaci wniosków dostarczają wymagane informacje mimo przekroczenia wyznaczonego terminu.
- (9) Grzywny i okresowe kary pieniężne nie mają zastosowania do państw członkowskich, ponieważ mają one obowiązek lojalnej współpracy z Komisją zgodnie z art. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz przekazywania Komisji wszelkich informacji, które są jej niezbędne do wykonywania obowiązków na mocy rozporządzenia (WE) nr 659/1999.
- (10) W celu zabezpieczenia praw do obrony, jakie przysługują zainteresowanemu państwu członkowskiemu, należy mu przekazywać kopie wniosków o udzielenie informacji przesyłanych do innych państw członkowskich, przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw oraz umożliwić mu przedstawianie opinii na temat otrzymanych uwag. Należy mu także przekazywać nazwy przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw, do których wystąpiono z wnioskiem, o ile te podmioty nie powołały się na swój uzasadniony interes w odniesieniu do ochrony swojej tożsamości.
- (11) Komisja powinna należycie uwzględnić uzasadniony interes przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych. Komisja nie powinna mieć możliwości wykorzystywania poufnych informacji przekazanych przez respondentów, których nie można zagregować ani w inny sposób zanonimizować, w żadnej decyzji, chyba że wcześniej uzyska ich zgodę na ujawnienie tych informacji zainteresowanemu państwu członkowskiemu.
- (12) W przypadkach gdy wydaje się, że informacje oznaczone jako poufne nie są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, należy ustanowić mechanizm umożliwiający Komisji zdecydowanie, w jakim zakresie takie informacje można ujawnić. We wszelkich takich decyzjach o odrzuceniu wniosków o uznanie informacji za poufną należy wskazać okres, po którego zakończeniu informacje zostaną ujawnione, tak by respondent mógł skorzystać z dostępnej ochrony prawnej, w tym ze środków tymczasowych.
- (13) Komisja powinna mieć możliwość zbadania, z własnej inicjatywy, informacji z dowolnego źródła na temat pomocy państwa przyznanej bezprawnie, aby zapewnić zgodność z art. 108 TFUE, a w szczególności z obowiązkiem zgłoszenia oraz klauzulą zawieszającą przewidzianą w art. 108 ust. 3 TFUE, oraz dokonania oceny zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym. W tym kontekście skargi są ważnym źródłem informacji przy wykrywaniu naruszeń unijnych zasad pomocy państwa.
- (14) W celu poprawy jakości skarg wnoszonych do Komisji przy jednoczesnym zwiększeniu przejrzystości i pewności prawa, należy określić warunki, które powinna spełniać skarga, aby można było uznać, że Komisja otrzymała informacje dotyczące domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie oraz nadać bieg wstępnemu badaniu. Skargi niespełniające tych warunków powinny być traktowane jako informacje ogólnorynkowe i nie powinny w każdym przypadku powodować wszczynania dochodzenia z urzędu.
- (15) Skarżący powinni być zobowiązani do wykazania, że są zainteresowanymi stronami w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE oraz art. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Powinni być także zobowiązani do przekazania pewnych informacji w formie, którą Komisja powinna móc określić w przepisach wykonawczych. Aby nie zniechęcać potencjalnych skarżących, przepisy wykonawcze powinny uwzględniać to, że wymogi obowiązujące zainteresowane strony przy składaniu skargi nie powinny być uciążliwe.
- (16) Ze względów związanych z pewnością prawa należy określić okresy przedawnienia obowiązujące przy nakładaniu grzywien i okresowych kar pieniężnych oraz ich egzekwowaniu.

- (17) Aby zapewnić konsekwentne traktowanie przez Komisję podobnych kwestii na całym rynku wewnętrznym, należy dopełnić obecne uprawnienia Komisji poprzez wprowadzenie konkretnej podstawy prawnej umożliwiającej wszczynanie dochodzeń w odniesieniu do sektorów gospodarki lub określonych instrumentów pomocy w kilku państwach członkowskich. Ze względu na zasadę proporcjonalności i z uwagi na duże obciążenie administracyjne, które takie dochodzenia powodują, badania sektorowe powinny być prowadzone tylko wtedy, kiedy dostępne informacje dają podstawę do uzasadnionych podejrzeń, że środki pomocy państwa w danym sektorze mogą powodować istotne ograniczenie lub zakłócenie konkurencji na rynku wewnętrznym w kilku państwach członkowskich lub że istniejące środki pomocy stosowane w określonym sektorze w kilku państwach członkowskich, nie są, bądź też przestały być, zgodne z rynkiem wewnętrznym. Takie badania powinny umożliwić Komisji rozstrzyganie kwestii horyzontalnych z dziedziny pomocy państwa w sposób efektywny i przejrzysty oraz uzyskanie *ex ante* całościowego obrazu danego sektora.
- (18) Jednolite stosowanie zasad pomocy państwa wymaga ustalenia sposobu współpracy między sądami państw członkowskich i Komisją. Taka współpraca jest istotna dla wszystkich sądów państw członkowskich stosujących art. 107 ust. 1 i art. 108 TFUE. W szczególności sądy krajowe powinny mieć możliwość zwrócenia się do Komisji o informacje lub o opinię w sprawach dotyczących stosowania zasad pomocy państwa. Komisja powinna mieć także możliwość przekazywania ustnych lub pisemnych uwag sądom, do których zwrócono się o zastosowanie art. 107 ust. 1 lub art. 108 TFUE. Wspomagając sądy krajowe w tej kwestii, Komisja powinna działać zgodnie ze swoim obowiązkiem ochrony interesu publicznego.
- (19) Uwagi i opinie Komisji nie powinny naruszać art. 267 TFUE, ani być prawnie wiążące dla sądów krajowych. Te uwagi i opinie powinny być składane zgodnie z krajowymi przepisami i praktykami proceduralnymi, w tym przepisami i praktykami dotyczącymi ochrony praw stron, przy pełnym poszanowaniu niezawisłości sądów krajowych. Uwagi zgłaszane przez Komisję z jej własnej inicjatywy powinny ograniczać się do przypadków, które są istotne dla spójnego stosowania art. 107 ust. 1 lub art. 108 TFUE, w szczególności do przypadków, które mają znaczenie dla egzekwowania lub dalszego rozwoju unijnego orzecznictwa dotyczącego pomocy państwa.
- (20) Ze względu na przejrzystość i pewność prawa informacje o decyzjach Komisji powinny być udostępniane publicznie. W związku z tym właściwe jest publikowanie decyzji o nałożeniu grzywny lub okresowych kar pieniężnych, zważywszy że mają one wpływ na interesy tych, którzy w danym przypadku stanowią źródło informacji. Komisja przy publikowaniu swoich decyzji powinna przestrzegać przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej, w tym ochrony wszelkich poufnych informacji i danych osobowych, zgodnie z art. 339 TFUE.
- (21) Komisja, w ścisłej współpracy z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa, powinna móc przyjąć przepisy wykonawcze określające szczegółowe zasady dotyczące formy, treści oraz innych kryteriów dotyczących skarg składanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 659/1999.
- (22) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 659/1999,
- PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:
- Artykuł 1
- W rozporządzeniu (WE) nr 659/1999 wprowadza się następujące zmiany:
- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

**„ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 659/1999
Z DNIA 22 MARCA 1999 R. USTANAWIAJĄCE
SZCZEGÓŁOWE ZASADY STOSOWANIA ART. 108
TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ”;**
 - 2) tytuł art. 5 otrzymuje brzmienie:

**„Wniosek o udzielenie informacji skierowany do
zgłaszającego państwa członkowskiego”;**
 - 3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 6a
**Wniosek o udzielenie informacji skierowany do
innych źródeł**

1. Po wszczęciu formalnej procedury dochodzenia przewidzianej w art. 6, w szczególności gdy chodzi o przypadki złożone technicznie, podlegające ocenie merytorycznej, Komisja może – jeżeli informacje dostarczone przez zainteresowane państwo członkowskie w trakcie wstępnego dochodzenia nie są wystarczające – zwrócić się do innego państwa członkowskiego, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw z wnioskiem o przekazanie wszelkich informacji dotyczących rynku, jakie są jej niezbędne do dokończenia oceny danego środka, z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.

2. Komisja może zwracać się o udzielenie informacji wyłącznie wtedy, gdy:

- a) ograniczają się one do formalnych procedur dochodzenia, które Komisja uznała za – jak dotąd – nieskuteczne; oraz
- b) jeżeli chodzi o beneficjentów pomocy, zainteresowane państwo członkowskie wyrazi zgodę na złożenie takiego wniosku.

3. Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw udzielające informacji na wniosek Komisji o udzielenie informacji rynkowych, złożony na podstawie ust. 6 i 7, przekazują odpowiedzi jednocześnie Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu, o ile dostarczone dokumenty nie zawierają informacji, które wobec tego państwa członkowskiego są poufne.

Komisja prowadzi i monitoruje przekazywanie informacji między państwami członkowskimi, przedsiębiorstwami lub związkami przedsiębiorstw oraz weryfikuje domniemaną poufność przekazywanych informacji.

4. Komisja zwraca się z wnioskiem o udzielenie wyłącznie informacji, którymi dysponuje państwo członkowskie, przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw objęty tym wnioskiem.

5. Państwa członkowskie przekazują informacje na podstawie zwykłego wniosku o udzielenie informacji w terminie wyznaczonym przez Komisję, który zwykle nie powinien przekraczać jednego miesiąca. Jeżeli państwo członkowskie nie udzieli wymaganych informacji w tym terminie lub dostarczone informacje będą niepełne, Komisja przesyła stosowny monit.

6. Komisja może – w drodze zwykłego wniosku o udzielenie informacji – zażądać przekazania informacji od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw. Występując do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw ze zwykłym wnioskiem o udzielenie informacji, Komisja podaje podstawę prawną i cel wniosku, wskazuje, jakie informacje są wymagane, oraz wyznacza proporcjonalny termin, w którym informacji należy dostarczyć. Poucza także o grzywnach przewidzianych w art. 6b ust. 1 za przekazanie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

7. Komisja może w drodze decyzji zażądać przekazania informacji od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw. Zwracając się w drodze decyzji o udzielenie informacji do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, Komisja podaje podstawę prawną i cel wniosku, wskazuje,

jaki informacje są wymagane, oraz wyznacza proporcjonalny termin, w którym informacji należy dostarczyć. Poucza także o grzywnach przewidzianych w art. 6b ust. 1 oraz okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 6b ust. 2 lub takie okresowe kary pieniężne nakłada, stosownie do przypadku. Komisja poucza również o prawie przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw do wniesienia odwołania od decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

8. Składając wniosek na podstawie ust. 1 lub 6 lub przyjmując decyzję na podstawie ust. 7, Komisja przekazuje równocześnie zainteresowanemu państwu członkowskiemu kopię takiego wniosku lub decyzji. Komisja wskazuje także kryteria zastosowane przy wyborze adresatów wniosku lub decyzji.

9. Informacji, o których udzielenie wystąpiono z wnioskiem lub których zażądano, dostarczają w imieniu przedsiębiorstw ich właściciele lub przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych, spółek, firm lub związków nieposiadających osobowości prawnej – osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub statutu. Osoby należycie upoważnione do działania mogą przedłożyć informacje w imieniu swoich klientów. Ci ostatni pozostają jednak w pełni odpowiedzialni, jeżeli przedłożone informacje są nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzają w błąd.

Artykuł 6b

Grzywny i okresowe kary pieniężne

1. Komisja może, jeżeli uzna to za konieczne i proporcjonalne, nałożyć w drodze decyzji na przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw grzywny nieprzekraczające 1 % ich całkowitego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, jeżeli umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa:

- a) w odpowiedzi na wniosek złożony na podstawie art. 6a ust. 6, dostarczają nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;
- b) w odpowiedzi na decyzję przyjętą na podstawie art. 6a ust. 7 dostarczają nieprawdziwych, niepełnych lub wprowadzających w błąd informacji lub nie dostarczają informacji w wyznaczonym terminie.

2. Komisja może w drodze decyzji nakładać na przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw okresowe kary pieniężne, jeżeli przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw nie przedstawia pełnych i prawdziwych informacji, o których udzielenie zwróciła się Komisja w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 6a ust. 7.

Okresowe kary pieniężne nie mogą przekraczać 5 % średniego dziennego obrotu danego przedsiębiorstwa lub związku w poprzedzającym roku obrotowym za każdy dzień roboczy spóźnienia, naliczane od daty ustalonej w decyzji, do czasu przedstawienia pełnych i prawdziwych informacji, o których udzielenie zwróciła się lub których zażądała Komisja.

3. Ustalając wysokość grzywny lub okresowej kary pieniężnej, bierze się pod uwagę charakter, wagę i czas trwania naruszenia, z należyty uwzględnieniem zasad proporcjonalności i stosowności, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.

4. Jeżeli przedsiębiorstwa lub związek przedsiębiorstw spełniły obowiązek, którego wykonanie miała zapewnić okresowa kara pieniężna, Komisja może obniżyć ostateczną kwotę okresowej kary pieniężnej w stosunku do kwoty wynikającej z pierwotnej decyzji o nałożeniu okresowych kar pieniężnych. Komisja może też anulować nałożoną okresową karę pieniężną.

5. Przed przyjęciem jakiegokolwiek decyzji zgodnie z ust. 1 lub 2 Komisja wyznacza ostateczny termin dwóch tygodni na otrzymanie brakujących informacji rynkowych od zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw oraz zapewnia im możliwość przedstawienia ich stanowisk.

6. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania – w rozumieniu art. 261 TFUE – w sprawie skarg dotyczących grzywien lub okresowych kar pieniężnych nałożonych przez Komisję. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.”;

4) w art. 7 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„8. Przed przyjęciem jakiegokolwiek decyzji zgodnie z ust. 2–5 Komisja umożliwia zainteresowanemu państwu członkowskiemu przedstawienie swojego stanowiska w terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca, na temat informacji otrzymanych przez Komisję i przekazanych temu państwu członkowskiemu na podstawie art. 6a ust. 3.

9. Komisja nie wykorzystuje poufnych informacji, które zostały przekazane przez respondentów i nie mogą zostać zagregowane lub w inny sposób zanonimizowane, w żadnej decyzji podejmowanej zgodnie z ust. 2–5, chyba że wcześniej uzyska ich zgodę na ujawnienie tych informacji zainteresowanemu państwu członkowskiemu. Komisja może podjąć uzasadnioną decyzję, o której powiadamia zainteresowane przedsiębiorstwo lub zainteresowany związek przedsiębiorstw i w której uznaje, że informacje przekazane przez respondenta i oznaczone jako poufne nie są chro-

nione, a także wyznacza datę, po której informacje zostaną ujawnione. Okres ten nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

10. Komisja należycie uwzględni uzasadnione interesy przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych i innych informacji poufnych. Przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, które przekazują informacje na podstawie art. 6a i które nie są beneficjentami danego środka pomocy państwa, mogą wystąpić z wnioskiem uzasadnionym potencjalną szkodą o ty, by ich dane identyfikacyjne nie zostały ujawnione zainteresowanemu państwu członkowskiemu.”;

5) art. 10 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 20, Komisja może z własnej inicjatywy zbadać informacje dotyczące domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie, bez względu na ich źródło.

Komisja bada bez zbędnej zwłoki wszelkie skargi złożone przez zainteresowane strony zgodnie z art. 20 ust. 2 i zapewnia, aby zainteresowane państwo członkowskie było w pełnym zakresie i regularnie informowane o postępach i wynikach tego badania.

2. W razie konieczności Komisja występuje do zainteresowanego państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji. Art. 2 ust. 2 oraz art. 5 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Po wszczęciu formalnej procedury dochodzenia Komisja może także wystąpić o informacje do innego państwa członkowskiego, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, zgodnie z art. 6a i 6b, które stosuje się odpowiednio.”;

6) po art. 14 dodaje się tytuł rozdziału w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIIA

OKRESY PRZEDAWNIEŃ”;

7) tytuł art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Okres przedawnienia windykacji pomocy”;

8) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Okres przedawnienia nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych

1. Uprawnienia przyznane Komisji na mocy art. 6b podlegają trzyletniemu okresowi przedawnienia.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna bieg w dniu, w którym popełniono naruszenie, o którym mowa w art. 6b. Jednakże w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg okresu przedawnienia rozpoczyna się w dniu zaniechania naruszenia.

3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję w celu przeprowadzenia dochodzenia lub postępowania w odniesieniu do naruszenia, o którym mowa w art. 6b, przerywają bieg okresu przedawnienia nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych ze skutkiem od daty powiadomienia danego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw o podjętym działaniu.

4. Po każdej przerwie okres przedawnienia zaczyna biec od nowa. Jednakże okres przedawnienia upływa najpóźniej w dniu, w którym upływa sześć lat, a Komisja nie nałożyła grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Okres ten przedłuża się o czas, w którym bieg okresu przedawnienia był zawieszony zgodnie z ust. 5.

5. Bieg okresu przedawnienia nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu na okres, w którym decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 15b

Okresy przedawnienia egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych

1. Uprawnienia Komisji do egzekwowania decyzji wydanych na podstawie art. 6b podlegają pięcioletniemu okresowi przedawnienia.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, zaczyna bieg w dniu, w którym decyzja wydana na podstawie art. 6b stała się ostateczna.

3. Bieg okresu przedawnienia, o którym mowa w ust. 1, zostaje przerwany:

- a) przez powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej, bądź o odrzuceniu wniosku o zmianę;
- b) przez działanie państwa członkowskiego, działającego na wniosek Komisji, lub Komisji, mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.

4. Po każdej przerwie okres przedawnienia zaczyna biec od nowa.

5. Bieg okresu przedawnienia, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu na okres:

- a) w którym przyznano respondentowi czas na zapłatę;
- b) zawieszenia egzekucji płatności na podstawie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.”;

9) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem

Bez uszczerbku dla art. 23, Komisja może w przypadkach pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem wsząć formalną procedurę dochodzenia na podstawie art. 4 ust. 4. Art. 6, 6a, 6b, 7, 9 i 10, art. 11 ust. 1 oraz art. 12–15 stosuje się odpowiednio.”;

10) art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każda z zainteresowanych stron może złożyć skargę w celu poinformowania Komisji o wszelkiej domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie lub wszelkiej domniemanej pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem. W tym celu zainteresowana strona należyście wypełnia formularz, który określono w przepisach wykonawczych, o których mowa w art. 27, oraz przekazuje wszystkie wymagane w nim obowiązkowe informacje.

Jeżeli Komisja uważa, że zainteresowana strona nie spełnia wymogów dotyczących obowiązkowego formularza skargi lub że okoliczności faktyczne i prawne przedstawione przez zainteresowaną stronę nie stanowią wystarczającej podstawy, by wykazać – na podstawie badania *prima facie* – istnienie pomocy przyznanej bezprawnie lub pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem, informuje o tym zainteresowaną stronę i wzywa ją do przekazania uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. Jeżeli zainteresowana strona nie przekaze swoich uwag w wyznaczonym terminie, skargę uznaje się za wycofaną. Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o uznaniu skargi za wycofaną.

Komisja przesyła skarżącemu kopię decyzji w danej sprawie dotyczącej przedmiotu skargi.”;

11) po art. 20 dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIA

**DOCHODZENIA DOTYCZĄCE SEKTORÓW GOSPODARKI
I INSTRUMENTÓW POMOCY**

Artykuł 20a

**Dochodzenia dotyczące sektorów gospodarki
i instrumentów pomocy**

1. Jeżeli dostępne informacje dają podstawę do uzasadnionych podejrzeń, że środki pomocy państwa stosowane w danym sektorze lub oparte na określonym instrumencie pomocy mogą istotnie ograniczać lub zakłócać konkurencję na rynku wewnętrznym w kilku państwach członkowskich, bądź też że istniejące środki pomocy stosowane w danym sektorze w kilku państwach członkowskich nie są, lub przestały być, zgodne z rynkiem wewnętrznym, Komisja może przeprowadzić dochodzenie w różnych państwach członkowskich w odniesieniu do tego sektora gospodarki lub wykorzystania danego instrumentu pomocy. W toku dochodzenia Komisja może zwrócić się do zainteresowanych państw członkowskich lub przedsiębiorstw, lub związków przedsiębiorstw o przekazanie informacji niezbędnych do stosowania art. 107 i 108 TFUE, z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

We wszystkich wnioskach o udzielenie informacji wysłanych na podstawie niniejszego artykułu Komisja podaje uzasadnienie wszczęcia dochodzenia i wyboru adresatów.

Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące wyników dochodzenia w odniesieniu do określonych sektorów gospodarki lub instrumentów pomocy w różnych państwach członkowskich i zwraca się do zainteresowanych państw członkowskich i przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw o przekazanie uwag.

2. Informacje uzyskane w czasie dochodzeń sektorowych mogą być wykorzystywane w ramach procedur prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Art. 5, 6a i 6b stosuje się odpowiednio.”;

12) po art. 23 dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIIA

WSPÓŁPRACA Z SĄDAMI KRAJOWYMI

Artykuł 23a

Współpraca z sądami krajowymi

1. W celu stosowania art. 107 ust. 1 i art. 108 TFUE sądy państw członkowskich mogą zwracać się do Komisji

o przekazanie informacji będących w jej posiadaniu lub jej opinii odnośnie do kwestii dotyczących stosowania zasad pomocy państwa.

2. Jeżeli spójne stosowanie art. 107 ust. 1 lub art. 108 TFUE tego wymaga, Komisja może, działając z własnej inicjatywy, przedstawiać pisemne uwagi sądom państw członkowskich, które są odpowiedzialne za stosowanie zasad pomocy państwa. Za zgodą danego sądu Komisja może również przedstawiać uwagi ustne.

Przed formalnym przedstawieniem uwag Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o swoim zamiarze.

Wyłącznie w celu przygotowania własnych uwag Komisja może zwrócić się z wnioskiem do odpowiedniego sądu państwa członkowskiego o przekazanie dokumentów będących do dyspozycji sądu i koniecznych do oceny sprawy przez Komisję.”;

13) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Adresat decyzji

1. Decyzje podjęte na podstawie art. 6a ust. 7, art. 6b ust. 1 i 2 oraz art. 7 ust. 9 skierowane są do zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw. Komisja bezzwłocznie notyfikuje decyzję adresatowi i umożliwia mu wskazanie Komisji, które informacje są jego zdaniem objęte obowiązkiem tajemnicy zawodowej.

2. Wszystkie inne decyzje Komisji podjęte na podstawie przepisów rozdziałów II, III, IV, V i VII skierowane są do zainteresowanych państw członkowskich. Komisja bezzwłocznie notyfikuje je zainteresowanemu państwu członkowskiemu i umożliwia mu wskazanie Komisji, które informacje są jego zdaniem objęte obowiązkiem tajemnicy zawodowej.”;

14) w art. 26 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzje, które podejmuje na podstawie art. 6b ust. 1 i 2.”;

15) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Przepisy wykonawcze

Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 29, uprawniona jest do przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących:

a) formy, treści i innych szczegółów zgłoszeń;

b) formy, treści i innych szczegółów sprawozdań rocznych;

c) formy, treści i innych szczegółów skarg składanych zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 20 ust. 2;

d) szczegółów dotyczących terminów i obliczania terminów; oraz

e) stopy procentowej, o której mowa w art. 14 ust. 2.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 735/2013**z dnia 30 lipca 2013 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenia Rady (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 lutego 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenia (UE) nr 101/2011.
- (2) Należy zmienić wpisy dotyczące trzech osób w wykazie osób, podmiotów lub organów zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia Rady (UE) nr 101/2011 i podać nowe powody umieszczenia tych osób w wykazie.

- (3) Należy odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 5.2.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Wpisy dotyczące osób w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 101/2011 wymienione poniżej zastępuje się wpisami w brzmieniu:

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	Mohamed Ben Moncef Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Sabha (Libia), data ur.: 7 stycznia 1980 r., matka: Yamina SOUIEL, zarządzający przedsiębiorstwem, współmałżonek: Inès LEJRI, zamieszkały: Résidence de l'Étoile du Nord – suite B – 7ème étage – appt. no 25 – Centre urbain du nord – Cité El Khadra – Tunis, dowód tożsamości nr 04524472.	Osoba, której dotyczy dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprawie dotyczącej nadużycia stanowiska publicznego przez urzędnika publicznego (byłego dyrektora generalnego Société Tunisienne de Banque oraz Banque Nationale Agricole) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji.
2.	Fahd Mohamed Sakher Ben Moncef Ben Mohamed Hfaiez MATERI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 2 grudnia 1981 r., matka: Naima BOUTIBA, współmałżonek: Nesrine BEN ALI, dowód tożsamości nr 04682068	Osoba, której dotyczy dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku z wywieraniem nacisków na urzędnika publicznego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz w związku ze współudziałem w sprawie dotyczącej nadużycia stanowiska publicznego przez urzędnika publicznego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, a także w związku ze współudziałem w sprawie dotyczącej sprzeniewierzenia tunezyjskich środków publicznych przez urzędnika publicznego (byłego prezydenta Ben Alego).
3.	Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah CHIBOUB	Tunezyjczyk, data ur.: 13 stycznia 1959 r., matka: Leila CHAIBI, współmałżonek: Dorsaf BEN ALI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: rue du Jardin – Sidi Bousaid – Tunis, dowód tożsamości nr 00400688.	Osoba, której dotyczy dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku z wywieraniem nacisków na urzędnika publicznego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz w związku ze współudziałem w sprawie dotyczącej nadużyciu stanowiska publicznego przez urzędnika publicznego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 736/2013**z dnia 17 maja 2013 r.****zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w odniesieniu do czasu trwania programu prac polegających na ocenie istniejących biobójczych substancji czynnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 528/2012 przewiduje kontynuację programu prac polegających na systematycznej ocenie wszystkich istniejących substancji czynnych stosowanych w produktach biobójczych rozpoczętego zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾.
- (2) Artykuł 89 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 528/2012 przewiduje zakończenie wspomnianego programu prac do dnia 14 maja 2014 r.
- (3) Według najnowszych szacunków Komisji przedstawionych w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącym stanowiska Rady w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wprowadzania do obrotu

i stosowania produktów biobójczych⁽³⁾, ocenę wszystkich istniejących substancji czynnych stosowanych w produktach biobójczych będzie można zakończyć dopiero do dnia 31 grudnia 2024 r.

- (4) Należy zatem przedłużyć czas trwania programu prac do tej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 89 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 528/2012 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja kontynuuje program prac polegających na systematycznej ocenie wszystkich istniejących substancji czynnych, rozpoczęty zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE, mając na celu zakończenie go do dnia 31 grudnia 2024 r. W tym celu, zgodnie z art. 83, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących prowadzenia programu prac oraz określenia związanych z nimi praw i obowiązków właściwych organów i uczestników programu.”

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 maja 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽³⁾ COM(2011) 498 final

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 737/2013**z dnia 30 lipca 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 501/2008 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4, 5 oraz 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 501/2008⁽²⁾ ustanowiono zasady przygotowania, wyboru, realizacji, finansowania i kontroli działań informacyjnych i promocyjnych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008.
- (2) Wykaz tematów i produktów, dla których środki mogą zostać zrealizowane na rynku wewnętrznym zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3/2008 znajduje się w części A załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 501/2008, a wykaz produktów, które mogą być objęte działaniami promocyjnymi w państwach trzecich zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3/2008 znajduje się w części A załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 501/2008. Wykazy te podlegają przeglądowi co dwa lata.
- (3) Wytyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3/2008, są określone w części B załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 501/2008.
- (4) W kontekście kryzysu w sektorze mięsa baraniego oraz w celu zwiększania świadomości w odniesieniu do mięsa baraniego, a także jego produkcji i konsumpcji, organizacje branżowe i międzybranżowe powinny mieć możliwość otrzymywania unijnego współfinansowania w odniesieniu do programów informacyjnych i promocyjnych dotyczących mięsa baraniego pochodzącego z Unii.
- (5) Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie, wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów zapewniania jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽³⁾, należą do drugiej generacji systemów zapewniania jakości zwiększających wartość produktów. Mogą one być przekazywane na rynku wewnętrznym i odnosić się do konkretnych horyzontalnych cech charakterystycznych, w odniesieniu do jednej lub wielu kategorii produktów, metod produkcji rolnej lub cech procesu przetwarzania, które stosuje się w określonych dziedzinach. W celu pełnego udostępnienia programów promocyjnych na rynku wewnętrznym dla wszystkich obecnych systemów zapewniania jakości, produkty objęte systemem określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie powinny być ujęte jako kwalifikujące się produkty wraz z produktami objętymi systemami chronionych nazw pochodzenia (ChNP), chronionych oznaczeń geograficznych (ChOG) lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności (GTS).
- (6) Powody uznania kwalifikowalności mięsa drobiowego nie są już aktualne, ponieważ od kryzysu spowodowanego ptasią gripą upłynęło wystarczająco dużo czasu, aby przywrócić zaufanie konsumentów. W związku z tym odniesienia do mięsa drobiowego powinny zostać skreślone.
- (7) Przy wyborze państw trzecich, które powinny być umieszczone w części B załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 501/2008, należy brać pod uwagę rynki krajów trzecich, na których istnieje faktyczny bądź potencjalny popyt. W związku ze stale rosnącą konsumpcją, potencjałem unijnych produktów rolnych oraz zainteresowaniem nimi, a także w związku ze zwiększeniem zasięgu unijnych programów i projektów współpracy, za rynki kwalifikujące się do programów promocyjnych należy uznać nowe państwa i obszary.
- (8) W związku z przystąpieniem Chorwacji do Unii w dniu 1 lipca 2013 r., państwo to powinno zostać usunięte z wykazu kwalifikujących się państw trzecich.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 501/2008.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 6.6.2008, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, II i III do rozporządzenia (WE) nr 501/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II i III do rozporządzenia (WE) nr 501/2008 wprowadza się następujące zmiany:

(1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

(a) w części A. „Wykaz tematów i produktów” wprowadza się następujące zmiany:

(i) tiret 13. otrzymuje brzmienie:

„— produkty objęte systemami chronionych nazw pochodzenia (ChNP), chronionych oznaczeń geograficznych (ChOG), gwarantowanych tradycyjnych specjalności (GTS) lub określeniami jakościowymi stosowanymi fakultatywnie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady (*),

(*) Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.”;

(ii) skreśla się tiret 15.;

(iii) dodaje się następujące tiret:

„— mięso baranie”.

(b) w części B. „Wytyczne” wprowadza się następujące zmiany:

(i) w wytocznych zatytułowanych „ŚWIEŻE, SCHŁODZONE LUB MROŻONE MIĘSO, PRODUKOWANE ZGODNIE ZE WSPÓLNOTOWYM LUB KRAJOWYM SYSTEMEM JAKOŚCI”, w pkt 2 „Cele”, słowa „ChNP, ChOG, GTS i rolnictwo ekologiczne” zastępuje się słowami „ChNP, ChOG, GTS, określenia jakościowe stosowane fakultatywnie i rolnictwo ekologiczne”;

(ii) wytoczne zatytułowane „PRODUKTY POSIADAJĄCE CHRONIONĄ NAZWĘ POCHODZENIA (ChNP), CHRONIONE OZNACZENIE GEOGRAFICZNE (ChOG) LUB OZNACZENIE GWARANTOWANEJ TRADYCYJNEJ SPECJALNOŚCI (GTS)” otrzymują brzmienie:

„PRODUKTY OBJĘTE SYSTEMAMI CHRONIONYCH NAZW POCHODZENIA (ChNP), CHRONIONYCH OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH (ChOG), GWARANTOWANYCH TRADYCYJNYCH SPECJALNOŚCI (GTS) LUB OKREŚLENAMI JAKOŚCIOWYMI STOSOWANYMI FAKULTATYWNIE ZGODNIE Z ROZPORZĄDZENIEM (UE) NR 1151/2012 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

1. Przegląd sytuacji

Unijny system ochrony nazw produktów ustalony w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 jest priorytetem w realizacji rozdziału Wspólnej Polityki Rolnej dotyczącego jakości. Konieczne jest zatem kontynuowanie wysiłków polegających na promowaniu oznaczeń, produktów objętych chronionymi nazwami i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie wśród wszystkich potencjalnych uczestników łańcucha produkcji, przygotowania, wprowadzania do obrotu i konsumpcji tych produktów.

2. Cele

Kampanie informacyjne i promocyjne nie powinny skupiać się na jednej nazwie produktu lub tylko ograniczonej ich liczbie, ale raczej na grupach nazw produktów z wybranych kategorii lub też na produktach wyprodukowanych w jednym regionie lub kilku regionach bądź w jednym państwie członkowskim lub w kilku państwach członkowskich.

Celem tych kampanii powinno być:

- dostarczanie wyczerpujących informacji na temat zawartości, funkcjonowania i unijnego charakteru systemów, a zwłaszcza ich wpływu na wartość handlową produktów posiadających chronione nazwy lub określenia jakościowe stosowane fakultatywnie, które po zarejestrowaniu są objęte ochroną wynikającą z tych systemów,
- zwiększenie rozpoznawalności unijnych symboli produktów objętych systemami ChNP/ChOG/GTS lub określeniami jakościowymi stosowanymi fakultatywnie wśród konsumentów, dystrybutorów i specjalistów w zakresie żywienia,
- zachęcanie grup producentów i przetwórców, którzy nie korzystają jeszcze z tych systemów, do zarejestrowania nazw produktów, które spełniają podstawowe wymagania, oraz do stosowania określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie,
- zachęcanie producentów i przetwórców w odnośnych regionach, którzy nie korzystają jeszcze z tych systemów, do udziału w wytwarzaniu produktów noszących zarejestrowane nazwy poprzez przestrzeganie zatwierdzonych specyfikacji i wymogów z zakresu kontroli ustalonych dla poszczególnych nazw chronionych,

- pobudzanie popytu na omawiane produkty poprzez informowanie konsumentów i dystrybutorów o istnieniu, znaczeniu i korzyściach płynących z tych systemów, jak również przez informowanie ich o znakach graficznych, warunkach przyznawania oznaczeń, kontrolach oraz o systemie identyfikowalności.

3. Grupy docelowe

- Producenci i przetwórcy,
- dystrybutorzy (supermarkety, hurtownice, detaliści, zakłady gastronomiczne, stołówki, restauracje),
- konsumenci i stowarzyszenia konsumentów,
- środowiska opiniotwórcze.

4. Główne przesłania

- Produkty posiadające nazwy chronione mają specyficzne właściwości związane z ich pochodzeniem geograficznym; w przypadku produktów ze znakiem ChNP, jakość lub właściwości tych produktów są związane głównie lub wyłącznie ze szczególnym środowiskiem geograficznym z jego nieodłącznymi czynnikami naturalnymi i ludzkimi. Znak ChOG dotyczy produktów odznaczających się szczególną jakością lub cieszących się reputacją, które można przypisać ich pochodzeniu geograficznemu; związek z obszarem geograficznym musi zatem zostać wykazany przynajmniej na jednym z etapów produkcji, przetwarzania lub przygotowania produktu,
- produkty posiadające oznaczenie GTS mają specyficzne właściwości wynikające ze szczególnych tradycyjnych metod ich produkcji lub wykorzystania tradycyjnych surowców,
- unijne symbole ChNP, ChOG i GTS są symbolami rozumianymi w całej Unii jako oznaczające produkty spełniające szczególne warunki produkcji, powiązane z ich geograficznym regionem pochodzenia lub z ich tradycją i podlegające kontroli,
- określenia jakościowe stosowane fakultatywnie nawiązują do cechy co najmniej jednej kategorii produktów lub właściwości produkcji rolnej lub procesu przetwarzania, które mają zastosowanie na konkretnych obszarach,
- stosowanie określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie przydaje wartości dodanej danemu produktowi w porównaniu z produktami podobnego rodzaju,
- określenia jakościowe stosowane fakultatywnie mają wymiar unijny,
- prezentowanie niektórych produktów objętych systemami ChNP, ChOG, GTS lub określeniami jakościowymi stosowanymi fakultatywnie jako udanych przykładów podniesienia wartości handlowej produktów, których nazwy są zarejestrowane zgodnie z systemami ochrony,
- powyższe systemy ochrony wspierają kulturalną spuściznę Unii oraz różnorodność produkcji rolnej, jak również przyczyniają się do zachowania w dobrym stanie terenów wiejskich.

5. Główne kanały informacji i promocji

- Internet i inne elektroniczne środki przekazu,
- kontakty public relations z mediami (prasa specjalistyczna, kobieca i kulinarna),
- kontakty ze stowarzyszeniami konsumentów,
- informacja i pokazy w punktach sprzedaży,
- media audiowizualne (m.in. tematyczne reklamy telewizyjne itd.),
- informacyjne materiały drukowane (ulotki, broszury itd.),
- uczestnictwo w targach i wystawach,
- seminaria i działania informacyjne i szkoleniowe dotyczące funkcjonowania unijnych systemów ChNP, ChOG, GTS lub określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie.

6. Czas trwania i zakres programów

Czas trwania od 12 do 36 miesięcy, przy czym pierwszeństwo mają wieloletnie programy, w których dla każdego etapu wyznaczono jasne cele i strategię działania.”

(iii) skreśla się wytyczne zatytułowane „mięso drobiowe”;

(iv) dodaje się nowe wytyczne zatytułowane „MIĘSO BARANIE” w brzmieniu:

„MIĘSO BARANIE

1. Przegląd sytuacji

Sektor mięsa baraniego jest bardzo niestabilny i doświadcza kryzysu: konsumpcja, produkcja i ceny mięsa baraniego spadają, natomiast koszty (związane z wprowadzeniem identyfikacji elektronicznej, cenami pasz, tradycyjną produkcją w formie sezonowego pasterstwa wędrownego) – rosną. Ponadto zwiększa się

podaż mięsa baraniego z państw trzecich. W związku z pogorszeniem rentowności, wielu producentów jest zmuszonych zaprzestać produkcji, co może mieć negatywny wpływ na różnorodność mięsa w Unii i jeszcze bardziej przyspieszyć wyludnianie się wsi. Mięso baranie jest ważnym elementem kulinarnego dziedzictwa w Unii, a jego produkcja ma wyjątkowe znaczenie dla ochrony krajobrazu i stosunków społeczno-gospodarczych, szczególnie na obszarach o trudnych warunkach gospodarowania.

2. Cele

- Poszerzenie wiedzy grup docelowych o jakości, zrównoważonych warunkach produkcji mięsa baraniego i szczególnej roli, jaką odgrywa ono w dziedzictwie kulinarnym w Unii,
- zwiększenie konsumpcji mięsa baraniego.

3. Grupy docelowe

- Producenci i przetwórcy,
- dystrybutorzy (supermarkety, hurtownicy, detaliści, zakłady gastronomiczne, stołówki, restauracje),
- konsumenci (zwłaszcza młodzi, w wieku od 18 do 40 lat) i stowarzyszenia konsumentów,
- przedstawiciele środowisk opiniotwórczych, dziennikarze, eksperci w dziedzinie gastronomii.

4. Główne przesłania

- Przyjazne dla środowiska i tradycyjne metody produkcji,
- identyfikowalność (identyfikacja elektroniczna),
- etykietowanie mięsa pozwala konsumentowi na zidentyfikowanie pochodzenia i właściwości produktów,
- informowanie konsumentów o różnorodności, właściwościach organoleptycznych i wartościach odżywczych mięsa baraniego,
- rady dotyczące wykorzystania produktu, przepisy,
- zakres kampanii informacyjnych i promocyjnych jest ograniczony do produktów wyprodukowanych w UE.

5. Główne kanały informacji i promocji

- Internet i inne elektroniczne środki przekazu,
- promocja w punktach sprzedaży (degustacja, przepisy kulinarne, udzielanie informacji),
- kontakty z prasą oraz kontakty PR (wydarzenia, uczestnictwo w targach itd.),
- reklama (lub artykuły reklamowe) w prasie,
- media audiowizualne (telewizja i radio),
- uczestnictwo w targach branżowych,
- inne kanały.

6. Czas trwania i zakres programów

Czas trwania od 12 do 36 miesięcy, przy czym pierwszeństwo mają wieloletnie programy, w których dla każdego etapu wyznaczono jasne cele i strategię działania i które są organizowane przez co najmniej dwa państwa członkowskie i wdrażane na co najmniej dwóch nowych rynkach.”.

(2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

(a) w części A. „**WYKAZ PRODUKTÓW MOGĄCYCH BYĆ PRZEDMIOTEM DZIAŁAŃ PROMOCYJNYCH**” wprowadza się następujące zmiany:

(i) tiret 11. otrzymuje brzmienie:

„— produkty objęte systemami chronionych nazw pochodzenia (ChNP), chronionych oznaczeń geograficznych (ChOG), gwarantowanych tradycyjnych specjalności (GTS) zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady”;

(ii) dodaje się następujące tiret:

„— Mięso baranie”.

(b) w części B. „**WYKAZ KRAJÓW TRZECICH, W KTÓRYCH MOGĄ BYĆ PROWADZONE DZIAŁANIA PROMOCYJNE**” wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w sekcji A. „Kraje” wprowadza się następujące zmiany:
- skreśla się tiret dotyczące Republiki Południowej Afryki i Chorwacji;
 - dodaje się następujące tiret:
 - „— Albania
 - Armenia
 - Azerbejdżan
 - Białoruś
 - Gruzja
 - Kazachstan
 - Mołdawia
 - Uzbekistan”;
- (ii) w sekcji B. „Obszary geograficzne” wprowadza się następujące zmiany:
- skreśla się tiret dotyczące Afryki Północnej;
 - dodaje się następujące tiret:
 - „— Afryka”.
- (3) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:
- (a) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
- „12. Produkty objęte systemami chronionych nazw pochodzenia (ChNP), chronionych oznaczeń geograficznych (ChOG), gwarantowanych tradycyjnych specjalności (GTS) lub określeniami jakościowymi stosowanymi fakultatywnie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012: 3 mln EUR”;
- (b) skreśla się pkt 15;
- (c) dodaje się pkt 16 w brzmieniu:
- „16. Mięso baranie: p.m.”
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 738/2013

z dnia 30 lipca 2013 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania określonych dodatków w analogach ikry rybiej opartych na wodorostach

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) Wykaz ten może zostać zmieniony z inicjatywy Komisji albo na podstawie wniosku zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiającym jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących⁽²⁾.
- (3) Złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie szeregu dodatków w analogach produktów rybnych opartych na wodorostach w dniu 1 lutego 2011 r. i udostępniono go państwom członkowskim.
- (4) Analogi ikry rybiej oparte na wodorostach opracowano na podstawie wyciągów z wodorostów, które stanowią około 85 % produktu. Dodatkowymi składnikami są woda, przyprawy i dopuszczone dodatki. Analogi ikry rybiej oparte na wodorostach należą do kategorii żywności 04.2.4.1 „Przetwory owocowe i warzywne, z wyłączeniem owoców w wodnym roztworze cukru, poddanych obróbce cieplnej” zgodnie z częścią D unijnego wykazu dodatków do żywności zawartego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (5) Ponieważ produkty te nie są wizualnie atrakcyjne, konieczne jest stosowanie niektórych barwników spożywczych. Stosowanie substancji słodzących jest potrzebne, by poprawić smak poprzez zamaskowanie goryczy, a jednocześnie by uniknąć stosowania cukrów, co osłabiłoby stabilność mikrobiologiczną tych produktów i ich okres trwałości. Poza tym objęte wnioskiem dodatki są potrzebne jako stabilizatory i przeciwutleniacze.

(6) Analogi ryb oparte na wodorostach mają być głównie stosowane jako przybranie lub ozdoba w daniach, stanowiąc alternatywę dla ikry rybiej. Dodatkowe narażenie wynikające ze stosowania tych dodatków byłoby zatem znikome w porównaniu z ich stosowaniem jako środków spożywczych i bez wpływu na zdrowie człowieka. Należy zatem zezwolić na stosowanie niektórych barwników, substancji słodzących, przeciwutleniaczy i stabilizatorów w analogach ikry rybiej.

(7) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem przypadków, gdy dana aktualizacja nie ma wpływu na zdrowie człowieka. Ponieważ zezwolenie na stosowanie kurkuminy (E 100), ryboflawiny (E 101), koszenili, kwasu karminowego, karminów (E 120), kompleksów miedziowych chlorofili i chlorofilin (E 141), karmelu (E 150a), węgla roślinnego (E 153), karotenów (E 160a), ekstraktu z papryki, kapsantyny, kapsorubiny (E 160c), beta-apo-8'-karotenalu (E 160e), czerwieni buraczanej, betaniny (E 162), antocyjanów (E 163), ditlenku tytanu (E 171), tlenków i wodorotlenków żelaza (E 172), ekstraktów rozmarynu (E 392), kwasu fosforowego – fosforanów – di-, tri- i polifosforanów (E 338–452) oraz sacharyny i jej soli sodowych, potasowych i wapniowych (E 954) w analogach ikry rybiej oparte na wodorostach stanowi aktualizację tego wykazu niemającą wpływu na zdrowie człowieka i w związku z tym zasięgnięcie opinii Urzędu nie jest konieczne.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

W części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, w kategorii żywności 04.2.4.1 „Przetwory owocowe i warzywne, z wyłączeniem owoców w wodnym roztworze cukru, poddanych obróbce cieplnej” wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się w porządku numerycznym pozycje w brzmieniu:

	„E 100	Kurkumina	50		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 101	Ryboflawiny	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 120	Koszenila, kwas karminowy, karminy	100		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 141	Kompleksy miedziowe chlorofili i chlorofilin	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 150a	Karmel	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 153	Węgiel roślinny	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 160a	Karoteny	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 160c	Ekstrakt z papryki, kapsantyna, kapsorubina	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 160e	Beta-apo-8'-karotenal (C 30)	100		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 162	Czerwień buraczana, betanina	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 163	Antocyjany	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 171	Ditlenek tytanu	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 172	Tlenki i wodorotlenki żelaza	<i>quantum satis</i>		Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 338–452	Kwas fosforowy – fosforany – di-, tri- i polifosforany	1 000	(1) (4)	Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 392	Ekstrakty z rozmarynu (wyciągi z rozmarynu)	200	(46)	Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach
	E 954	Sacharyn i jej sole sodowe, potasowe i wapniowe	50	(52)	Tylko analogi ikry rybiej oparte na wodorostach”

2) po przypisie 34 dodaje się przypis w brzmieniu:

„(46): Jako suma karnozolu i kwasu karnozowego.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 739/2013

z dnia 30 lipca 2013 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania steroli roślinnych bogatych w stygmasterol jako stabilizatora w gotowych do zamrożenia koktajlach alkoholowych oraz załącznik do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do specyfikacji dla dodatku do żywności „Sterole roślinne bogate w stygmasterol”

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3 i art. 14,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 231/2012 ⁽³⁾ ustanowiono specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (3) Wykazy te mogą być aktualizowane z inicjatywy Komisji lub na wniosek zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008.
- (4) W dniu 11 lutego 2011 r. złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie steroli roślinnych bogatych w stygmasterol jako stabilizatora w gotowych do zamrożenia koktajlach alkoholowych, po czym udostępniono go państwom członkowskim.
- (5) Istnieje technologiczna potrzeba stosowania steroli roślinnych bogatych w stygmasterol jako stabilizatora, środka nukleującego lód, w celu wytworzenia i utrzymania obecności dyspersji lodu w szeregu koktajli alkoholowych gotowych do zamrożenia. Zgodnie z zamysłem producenta produkty te kupuje się w postaci płynu w celu umieszczenia w zamrażalnikach domowych dla uzyskania półzamrożonych napojów. Dzięki dodaniu do koktajli steroli roślinnych bogatych w stygmasterol, jako środka nukleującego lód (stabilizatora), uzyskuje się pewność zamrożenia koktajlu i jego przemiany w zado-

wałający napój półzamrożony w zamrażalnikach domowych. W przypadku niezastosowania steroli roślinnych bogatych w stygmasterol może dojść do przechłodzenia i nie można zagwarantować tworzenia się lodu, co jest równoznaczne z wadą produktu.

- (6) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (7) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności zbadał bezpieczeństwo steroli roślinnych bogatych w stygmasterol przy stosowaniu jako dodatku do żywności w gotowych do zamrożenia koktajlach alkoholowych i wydał opinię w dniu 14 maja 2012 r. ⁽⁴⁾. Urząd uznał, że dostępne dane toksykologiczne dotyczące steroli roślinnych bogatych w stygmasterol nie są wystarczające do ustalenia dopuszczalnego dziennego spożycia. Na podstawie dostępnych danych Urząd stwierdził jednak, że proponowane zastosowania i poziomy stosowania steroli roślinnych bogatych w stygmasterol w gotowych do zamrożenia koktajlach alkoholowych nie budzą obaw co do bezpieczeństwa. Urząd jest ponadto zdania, że średnie dzienne spożycie – przy uwzględnieniu szacowanego narażenia na sterole roślinne ze wszystkich źródeł (np. z nowych zastosowań, ze źródeł naturalnych i dodanych jako nowy składnik żywności) – nie będzie przekraczało 3 g/dzień.
- (8) Należy zatem zezwolić na stosowanie steroli roślinnych bogatych w stygmasterol jako stabilizatora w gotowych do zamrożenia koktajlach alkoholowych i przydzielić temu dodatkowi do żywności numer E 499.
- (9) Sterole roślinne, stanole roślinne i ich estery zostały dotychczas poddane ocenie przez szereg autorytetów naukowych, w tym Komitet Naukowy ds. Żywności, Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności. Są one dopuszczone do stosowania w Unii w różnych środkach spożywczych przy poziomach spożycia do 3 g/dzień. Substancje te stosuje się jako nowe składniki żywności w celu ułatwienia osobom dotkniętym hipercholesterolemią kontroli poziomu cholesterolu LDL we krwi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Panel EFSA ds. dodatków do żywności i składników pokarmowych dodawanych do żywności (ANS); „Scientific Opinion on the safety of stigmaterol-rich plant sterols as food additive” (Opinia naukowa w sprawie bezpieczeństwa steroli roślinnych bogatych w stygmasterol jako dodatku do żywności). Dziennik EFSA (2012) 10(5), 2659.

- (10) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 608/2004 z dnia 31 marca 2004 r. dotyczącym etykietowania żywności oraz składników żywności z dodatkiem fitosteroli, estrów fitosteroli, fitostanoli lub estrów fitostanoli⁽¹⁾ przewidziano w zakresie etykietowania wspomnianych środków spożywczych wymagania szczegółowe stanowiące uzupełnienie wymagań wymienionych w art. 3 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych⁽²⁾. Wspomniane wymagania w zakresie etykietowania są związane z wpływem steroli roślinnych, estrów steroli roślinnych, stanoli roślinnych lub estrów stanoli roślinnych na poziomy cholesterolu we krwi.
- (11) Ponieważ poziomy steroli roślinnych bogatych w stygmasterol nie są w zakresie zamierzonych zastosowań w napojach alkoholowych wystarczające, by wpłynąć na poziom cholesterolu we krwi, należy wyłączyć gotowe do zamrożenia koktajle alkoholowe zawierające sterole roślinne bogate w stygmasterol z zakresu wymogów dotyczących etykietowania przewidzianych rozporządzeniem (WE) nr 608/2004.
- (12) Specyfikacje dla steroli roślinnych bogatych w stygmasterol należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 231/2012.
- (13) W opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej bezpieczeństwa steroli roślinnych bogatych w stygmasterol uwzględniono specyfikacje dla tego dodatku do żywności w brzmieniu zaproponowanym przez wnioskodawcę oraz określonym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W opinii tej stwierdzono, że specyfikacje te opierają się na specyfikacjach ustalonych dla steroli roślinnych, stanoli roślinnych i ich esterów przez

Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności⁽³⁾ i są wynikiem analizy steroli roślinnych bogatych w stygmasterol, w ramach której oceniono, że w wyniku procesu produkcji powstaje produkt jednolity mieszczący się w ramach proponowanych specyfikacji.

- (14) W ramach aktualizacji specyfikacji określonych w rozporządzeniu (UE) nr 231/2012 należy uwzględnić specyfikacje i techniki analityczne dotyczące dodatków określone w Kodeksie Żywnościowym sporządzonym przez Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 i (UE) nr 231/2012.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁽³⁾ Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności, 2008. „Phytosterols, phytostanols and their esters” w: „Compendium of Food Additive Specifications” przygotowanym na 69 posiedzeniu JECFA (2008), FAO JECFA Monographs 5.

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części B pkt 3 po pozycji dotyczącej E 495 dodaje się pozycję dotyczącą E 499 w brzmieniu:

„E 499	Sterole roślinne bogate w stygmasterol”
--------	---

2) w części E kategoria żywności 14.2.8 „Inne napoje alkoholowe, w tym mieszanki napojów alkoholowych z bezalkoholowymi i napoje alkoholowe o zawartości alkoholu poniżej 15 %” wprowadza się następujące zmiany:

a) po pozycji dotyczącej E 481-482 dodaje się pozycje dotyczące E 499 w brzmieniu:

	„E 499	Sterole roślinne bogate w stygmasterol	80	(80)	Tylko gotowe do zamrożenia koktajle alkoholowe na bazie wody
	E 499	Sterole roślinne bogate w stygmasterol	800	(80)	Tylko gotowe do zamrożenia koktajle alkoholowe na bazie śmietany”

b) dodaje się przypis w brzmieniu:

„(80): Nie stosuje się wymagań dotyczących etykietowania określonych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 44).”.

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 po pozycji dotyczącej E 495 dodaje się pozycję dotyczącą E 499 w brzmieniu:

„E 499 STEROLE ROŚLINNE BOGATE W STYGMASEROL

Nazwy synonimowe	
Definicja	Sterole roślinne bogate w stygmasterol są uzyskiwane z soi i stanowią zdefiniowaną chemicznie prostą mieszaninę zawierającą nie mniej niż 95 % steroli roślinnych (stygmasterolu, β -sitosterolu, kampesterolu i brassikasterolu), w której stygmasterol stanowi nie mniej niż 85 % steroli roślinnych bogatych w stygmasterol.
Numer wg EINECS	
Nazwa chemiczna	
Stygmasterol	(3S,8S,9S,10R,13R,14S,17R)-17-(5-etylo-6-metylo-hepto-3-en-2-ylo)-10,13-dimetylo-2,3,4,7,8,9,11,12,14,15,16,17-dodekahydro-1Hcyklopenta[a]fenantreno-3-ol
β -sitosterol	(3S,8S,9S,10R,13R,14S,17R)-17-[(2S,5S)-5-etylo-6-metylheptan-2-ylo]-10,13-dimetylo-2,3,4,7,8,9,11,12,14,15,16,17-dodekahydro-1Hcyklopenta[a]fenantreno-3-ol
Kampesterol	(3S,8S,9S,10R,13R,14S,17R)-17-(5,6-dimetylheptan-2-ylo)-10,13-dimetylo-2,3,4,7,8,9,11,12,14,15,16,17-dodekahydro-1Hcyklopenta[a]fenantreno-3-ol
Brassikasterol	(3S,8S,9S,10R,13R,14S,17R)-17-[(E,2R,5R)-5,6-dimetylhept-3-en-2-ylo]-10,13-dimetylo-2,3,4,7,8,9,11,12,14,15,16,17-dodekahydro-1Hcyklopenta[a]fenantreno-3-ol
Wzór chemiczny	
Stygmasterol	C ₂₉ H ₄₈ O
β -sitosterol	C ₂₉ H ₅₀ O
Kampesterol	C ₂₈ H ₄₈ O
Brassikasterol	C ₂₈ H ₄₆ O
Masa cząsteczkowa	
Stygmasterol	412,6 g/mol
β -sitosterol	414,7 g/mol
Kampesterol	400,6 g/mol
Brassikasterol	398,6 g/mol
Oznaczenie (produkty zawierające tylko wolne sterole i stanole)	Zawartość nie mniejsza niż 95 % w przeliczeniu na sumę wolnych steroli/stanoli w przeliczeniu na bezwodną masę

Opis	Sypki proszek, sypkie pigułki lub pastylki o barwie od białej do prawie białej; ciecze bezbarwne do jasnożółtych
Identyfikacja	
Rozpuszczalność	Praktycznie nierozpuszczalny w wodzie. Sterole roślinne, stanole roślinne są rozpuszczalne w acetonie i octanie etylu.
Zawartość stygma-sterolu	Nie mniej niż 85 % (m/m)
Inne sterole/stanole roślinne: poje- dynczo lub łącznie, w tym brassikaste- rol, kampestanol, kampesterol, Δ-7- kampesterol, chole- sterol, klerosterol, sitostanol i β-sito- sterol.	Nie więcej niż 15 % (m/m)
Czystość	
Popiół całkowity	Nie więcej niż 0,1 %
Pozostałości rozpuszczalników	Etanol: Nie więcej niż 5 000 mg/kg Metanol: Nie więcej niż 50 mg/kg
Zawartość wody	Nie więcej niż 4 % (metoda Karla Fischera)
Arsen	Nie więcej niż 3 mg/kg
Ołów	Nie więcej niż 1 mg/kg
Kryteria mikrobiologiczne	
Ogólna liczba drob- noustrojów	Nie więcej niż 1 000 CFU/g
Drożdże	Nie więcej niż 100 CFU/g
Pleśnie	Nie więcej niż 100 CFU/g
<i>Escherichia coli</i>	Nie więcej niż 10 CFU/g
<i>Salmonella</i> spp.	Nieobecne w 25 g"

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 740/2013

z dnia 30 lipca 2013 r.

w sprawie odstępstw od reguł pochodzenia określonych w załączniku II Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, które stosuje się w ramach kontyngentów na niektóre produkty z Kolumbii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2012/735/UE z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2012/735/UE Rada zatwierdziła podpisanie w imieniu Unii Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”). Zgodnie z decyzją 2012/735/UE Umowa ma być stosowana tymczasowo, w oczekiwaniu na zakończenie odpowiednich procedur wymaganych do jej zawarcia. Umowę stosuje się tymczasowo od 1 sierpnia 2013 r.
- (2) Załącznik II do Umowy dotyczy definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej. W odniesieniu do szeregu produktów dodatek 2A do tego załącznika przewiduje odstępstwa od reguł pochodzenia ustalonych w tym załączniku w ramach rocznych kontyngentów taryfowych. Dlatego też niezbędne jest ustanowienie warunków stosowania tych odstępstw w odniesieniu do przywozu z Kolumbii.
- (3) Kontyngentami określonymi w dodatku 2A do załącznika II Komisja powinna zarządzać w oparciu o kolejność zgłoszeń, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(4) Zgodnie z Umową uprawnienie do korzystania z koncesji taryfowych powinno być uwarunkowane przedstawieniem odpowiedniego dowodu pochodzenia organom celnym.

(5) Ponieważ Umowa wchodzi w życie w dniu 1 sierpnia 2013 r., niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od tego samego dnia.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Reguły pochodzenia określone w dodatku 2A do załącznika II do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony (dalej zwanej „Umową”), mają zastosowanie w ramach kontyngentów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Aby produkty wymienione w załączniku objęte były odstępstwem określonym w art. 1, musi im towarzyszyć dowód pochodzenia określony w załączniku II do Umowy.

Artykuł 3

Kontyngentami taryfowymi wymienionymi w załączniku zarządza Komisja zgodnie z przepisami art. 308a–308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 21.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZALĄCZNIK

Kolumbia

Niezależnie od reguł interpretacji Nomenklatury scalonej treść opisu produktów należy rozumieć jedynie jako wskazówkę, a zakres systemu preferencyjnego jest ustalany, w kontekście niniejszego załącznika, przez kody CN w ich brzmieniu w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Nr porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu rocznego (masa netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)
09.7140	3920	Pozostałe płyty, arkusze, folie, taśmy i pasy, z tworzyw sztucznych niekomórkowych, niewzmocnionych, nielaminowanych, nieosadzonych na podłożu ani niepołączonych w podobny sposób z innymi materiałami	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	15 000
09.7141	6108 22 00	Majtki i figi, damskie lub dziewczęce, dziane, z włókien chemicznych	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	200
09.7142	6112 31	Stroje kąpielowe męskie lub chłopięce, dziane, z włókien syntetycznych	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	25
09.7143	6112 41	Stroje kąpielowe damskie lub dziewczęce, dziane, z włókien syntetycznych	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	100
09.7144	6115 10	Wyroby pończosznice o stopniowanym ucisku (na przykład pończochy przeciwyżylakowe), dziane	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	25
09.7145	6115 21 00	Pozostałe rajstopy i trykoty, z włókien syntetycznych, o masie liniowej nitki pojedynczej mniejszej niż 67 decyteków, dziane	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	40
09.7146	6115 22 00	Pozostałe rajstopy i trykoty, z włókien syntetycznych, o masie liniowej nitki pojedynczej 67 decyteków lub większej, dziane	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	15
09.7147	6115 30	Pozostałe damskie wyroby pończosznice pełnej długości lub do kolan (podkolanówki), o masie liniowej nitki pojedynczej mniejszej niż 67 decyteków, dziane	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	25
09.7148	6115 96	Pozostałe, z włókien syntetycznych, dziane	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	175

Nr porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu rocznego (masa netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)
09.7161	7321	Piece, kuchnie, ruszty, kuchenki (włącznie z tymi, które wyposażone są w kotły centralnego ogrzewania), różna, piecyki koksowe, palniki gazowe, podgrzewacze płytowe i podobne nielektryczne urządzenia stosowane w gospodarstwie domowym oraz ich części, z żeliwa lub stali	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	20 000 sztuk
09.7162	7323	Stołowe, kuchenne lub pozostałe artykuły gospodarstwa domowego i ich części, z żeliwa lub stali; wełna stalowa; zmywaki do czyszczenia, szorowania lub polerowania naczyń, rękawice i tym podobne, z żeliwa lub stali	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	50 000
09.7163	7325	Pozostałe odlewane artykuły z żeliwa lub stali	Od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca	50 000

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 741/2013**z dnia 30 lipca 2013 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na produkty rolne pochodzące z Kolumbii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2012/735/UE z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2012/735/UE Rada zezwoliła na podpisanie, w imieniu Unii, Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową”). Zgodnie z decyzją 2012/735/UE Umowa ma być stosowana tymczasowo, dopóki nie zostanie ukończona procedura jej zawarcia. Stosuje się ją tymczasowo od dnia 1 sierpnia 2013 r.
- (2) Podsekcja 1 sekcji B dodatku 1 do załącznika I do Umowy zawiera harmonogram znoszenia ceł strony UE na towary pochodzące z Kolumbii. W przypadku szeregu określonych produktów przewidziano w niej zastosowanie kontyngentów taryfowych. W przypadku takich produktów zachodzi zatem konieczność otwarcia kontyngentów.
- (3) Komisja powinna zarządzać kontyngentami według kolejności ich otwierania zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.
- (4) Zgodnie z postanowieniami Umowy możliwość skorzystania z koncesji taryfowej powinna podlegać obowiązkowi przedstawienia organom celnym stosownego dowodu pochodzenia.

(5) Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽³⁾, zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 ⁽⁴⁾, zawiera nowe kody CN, różne od tych, o których mowa w Umowie. Nowe kody należy zatem uwzględnić w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(6) Ponieważ Umowa jest stosowana od dnia 1 sierpnia 2013 r., niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od tego samego dnia.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Unijne kontyngenty taryfowe są otwarte dla wymienionych w załączniku towarów pochodzących z Kolumbii.

Artykuł 2

Cła stosowane do przywozu do Unii towarów pochodzących z Kolumbii i wymienionych w załączniku zostają zawieszone w odniesieniu do właściwego kontyngentu taryfowego przedstawionego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Komisja zarządza kontyngentami taryfowymi, określonymi w załączniku zgodnie z przepisami art. 308a–308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 21.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 304 z 31.10.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Niezależnie od reguł interpretacji Nomenklatury scalonej uważa się, że terminologia stosowana do opisu produktów stanowi tylko wskazówkę, przy czym zakres przedmiotowy systemu preferencji, w kontekście niniejszego załącznika, jest ustalany poprzez ujęcie kodów CN w ich brzmieniu w chwili przyjmowania niniejszego rozporządzenia.

Nr porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu rocznego (masa netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
09.7230	0201 30 0202 30	Mięso z bydła, świeże, schłodzone lub zamrożone, bez kości	Od 1.8.2013 do 31.12.2013	2 334
			Od 1.1. do 31.12.2014 i na każdy kolejny okres od 1.1. do 31.12.	6 160 ⁽¹⁾
09.7231	0711 51	Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , zakonserwowane tymczasowo, ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia	Od 1.8.2013 do 31.12.2013	42
	2003 10	Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym	Od 1.1. do 31.12.2014 i na każdy kolejny okres od 1.1. do 31.12.	105 ⁽²⁾
09.7232	2208 40 51 2208 40 99	Rum i pozostałe napoje spirytusowe otrzymane przez destylację sfermentowanych produktów z trzciny cukrowej w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry	Od 1.8.2013 do 31.12.2013	625 hektolitrów (wyrażonych w ekwiwalencie czystego alkoholu)
			Od 1.1. do 31.12.2014 i na każdy kolejny okres od 1.1. do 31.12.	1 600 hektolitrów (wyrażonych w ekwiwalencie czystego alkoholu) ⁽³⁾
09.7233	0710 40 0711 90 30 2001 90 30 2004 90 10 2005 80	Kukurydza cukrowa	Od 1.8.2013 do 31.12.2013	84
	2008 99 85	Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) inaczej przetworzona lub zakonserwowana, niezawierająca dodatku alkoholu lub dodatku cukru	Od 1.1. do 31.12.2014 i na każdy kolejny okres od 1.1. do 31.12.	210 ⁽⁴⁾
09.7234	0403 10	Jogurt	Od 1.8.2013 do 31.12.2013	42
			Od 1.1. do 31.12.2014 i na każdy kolejny okres od 1.1. do 31.12.	105 ⁽²⁾

Nr porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu rocznego (masa netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
09.7235	1701 13 1701 14 1701 91 1701 99	Cukier trzcinowy, niezawierający dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej, inny niż cukier surowy	Od 1.8.2013 do 31.12.2013	25 834 (wyrażone w ekwiwalencie cukru surowego)
			Od 1.1. do 31.12.2014 i na każdy kolejny okres od 1.1. do 31.12.	63 860 (wyrażone w ekwiwalencie cukru surowego) ⁽⁵⁾
09.7236	Ex 1704 90 99	Pozostałe wyroby cukiernicze niezawierające kakao, zawierające 70 % masy lub więcej sacharozy	Od 1.8.2013 do 31.12.2013	8 334
	1806 10 30 1806 10 90	Proszek kakaowy, zawierający 65 % masy sacharozy lub więcej lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza	Od 1.1. do 31.12.2014 i na każdy kolejny okres od 1.1. do 31.12.	20 600 ⁽⁶⁾
	Ex 1806 20 95	Pozostałe przetwory w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, paście, proszku, granulkach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg, zawierające mniej niż 18 % masy masła kakaowego i 70 % lub więcej masy sacharozy		
	Ex 1901 90 99	Pozostałe przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowitej odtłuszczonej bazy, zawierające 70 % lub więcej masy sacharozy		
	Ex 2006 00 31 Ex 2006 00 38	Owoce (z wyłączeniem owoców tropikalnych i imbiru), warzywa, orzechy (z wyłączeniem orzechów tropikalnych), skórki z owoców i pozostałe części roślin, zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane), zawierające 70 % lub więcej masy sacharozy		
	Ex 2007 91 10 Ex 2007 99 20 Ex 2007 99 31 Ex 2007 99 33 Ex 2007 99 35 Ex 2007 99 39	Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty owocowe lub orzechowe, otrzymane w wyniku obróbki cieplnej, zawierające 70 % lub więcej masy sacharozy		

Nr porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu rocznego (masa netto w tonach, o ile nie określono inaczej)
Ex 2009	Soki owocowe (z wyłączeniem soku pomidorowego, soków z owoców tropikalnych i mieszanki soków z owoców tropikalnych) i soki warzywne o wartości	nieprzekraczającej 30 EUR za 100 kg masy netto, niesfermentowane i niezawierające dodatku alkoholu, zawierające 30 % lub więcej masy dodatku cukru		
	Ex 2101 12 98 Ex 2101 20 98	Przetwory na bazie kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej, zawierające 70 % masy lub więcej sacharozy		
	Ex 2106 90 98	Pozostałe przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70 % lub więcej masy sacharozy		
	Ex 3302 10 29	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny na bazie jednej lub wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych w produkcji napojów, zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów, o rzeczywistym stężeniu objętościowym alkoholu nieprzekraczającym 0,5 % obj., zawierające 70 % lub więcej masy sacharozy		
09.7237	0402 99	Mleko i śmietana, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, nie w proszku, granulkach lub innej stałej postaci	Od 1.8.2013 do 31.12.2013	42
			Od 1.1. do 31.12.2014 i na każdy kolejny okres od 1.1. do 31.12.	105 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 560 ton metrycznych, począwszy od 2015 r.

⁽²⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 5 ton metrycznych, począwszy od 2015 r.

⁽³⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 100 hektolitrow (wyrażonych w ekwiwalencie czystego alkoholu), począwszy od 2015 r.

⁽⁴⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 10 ton metrycznych, począwszy od 2015 r.

⁽⁵⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 1 860 ton metrycznych (wyrażonych w ekwiwalencie cukru surowego), począwszy od 2015 r.

⁽⁶⁾ Przy czym ilość ta podlega corocznemu zwiększeniu o 600 ton metrycznych, począwszy od 2015 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 742/2013**z dnia 30 lipca 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0707 00 05	TR	147,7
	ZZ	147,7
0709 93 10	TR	124,7
	ZZ	124,7
0805 50 10	AR	78,1
	BO	73,4
	CL	73,3
	TR	71,0
	UY	86,6
	ZA	93,5
	ZZ	79,3
0806 10 10	CL	140,3
	EG	221,6
	MA	158,2
	MX	242,3
	TR	174,6
	ZZ	187,4
0808 10 80	AR	135,2
	BR	96,6
	CL	121,1
	CN	111,1
	NZ	141,8
	US	151,0
	ZA	125,9
	ZZ	126,1
0808 30 90	AR	96,7
	CL	149,3
	NZ	112,3
	TR	161,6
	ZA	109,6
	ZZ	125,9
0809 10 00	TR	192,1
	ZZ	192,1
0809 29 00	CA	303,6
	TR	339,3
	ZZ	321,5
0809 30	TR	147,1
	ZZ	147,1
0809 40 05	BA	57,9
	TR	115,1
	XS	66,6
	ZZ	79,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2013/44/UE

z dnia 30 lipca 2013 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia sproszkowanej kolby kukurydzy jako substancji czynnej do załączników I i IA do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. W powyższym wykazie znajduje się sproszkowana kolba kukurydzy.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 sproszkowana kolba kukurydzy została oceniona zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jej użycia w produktach typu 14, „rodentycydy”, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (3) Grecja została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 22 października 2009 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję, z udziałem wnioskodawcy. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 21 września 2012 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) W sprawozdaniu z oceny stwierdzono, że można oczekiwać spełnienia wymogów określonych w art. 5 dyrektywy 98/8/WE przez produkty biobójcze stosowane jako rodentycydy i zawierające sproszkowaną kolbę kukurydzy, w związku z czym zalecono włączenie sproszkowanej kolby kukurydzy do użycia w produktach typu 14 do załącznika I do tej dyrektywy. Należy stosować się do tego zalecenia.
- (6) W sprawozdaniu z oceny stwierdzono również, że w stosunku do produktów biobójczych stosowanych jako rodentycydy i zawierających sproszkowaną kolbę kukurydzy można oczekiwać, iż będą one stwarzać jedynie niewielkie ryzyko dla ludzi, zwierząt innych niż docelowe i środowiska, w szczególności w odniesieniu do zastosowania, które zostało poddane badaniom i wyszczególnione w sprawozdaniu z oceny, a mianowicie gdy są stosowane w formie sproszkowanej kolby kukurydzy w formie granulek w suchych miejscach. W sprawozdaniu zalecono zatem włączenie sproszkowanej kolby kukurydzy do takiego zastosowania do załącznika IA do dyrektywy 98/8/WE. Należy stosować się do tego zalecenia.
- (7) Zgodnie z obecną praktyką i przepisami art. 10 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE należy ograniczyć okres włączenia do dziesięciu lat.
- (8) Nie wszystkie potencjalne scenariusze zastosowań i narażenia zostały ocenione na poziomie Unii. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do środowisk i populacji ludzi nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie Unii, oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.
- (9) Przepisy przyjęte na mocy niniejszej dyrektywy powinny być stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych w produktach typu 14 zawierających substancję czynną „sproszkowana kolba kukurydzy” na rynku Unii oraz ułatwić właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (10) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załączników I i IA do dyrektywy 98/8/WE, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

- (11) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni czas na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (13) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽¹⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do przedstawienia w uzasadnionych przypadkach powiadomienia o środkach transpozycji wraz z co najmniej jednym dokumentem wyjaśniającym związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów prawnych służących transpozycji.
- (14) Komitet ustanowiony na podstawie art. 28 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE nie wydał opinii dotyczącej środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie, w związku z czym Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków i przekazała go do Parlamentu Europejskiego. Rada nie podjęła działań w ciągu dwumiesięcznego okresu przewidzianego w art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾, w związku z czym Komisja niezwłocznie przedłożyła wniosek Parlamentowi Europejskiemu. W ciągu czterech miesięcy od przekazania, o którym mowa powyżej, Parlament Europejski nie wyraził sprzeciwu wobec przedmiotowych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i IA do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2014 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2015 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

ZALĄCZNIK

1) W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej (*)	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3, chyba że zastosowanie ma jeden z wyjątków wskazanych w przypisie do niniejszego nagłówka (**)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (***)
„67	Sproszkowana kolba kukurydzy	nieprzydzielone	1 000 g/kg	1 lutego 2015 r.	31 stycznia 2017 r.	31 stycznia 2025 r.	14	Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do środowisk i populacji ludzi nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie Unii.”

(*) Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 11. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on równoważny technicznie z ocenioną substancją.

(**) Dla produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną, o których mowa w art. 16 ust. 2, termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 jest terminem obowiązującym dla ostatniej z jego substancji czynnych, która ma zostać włączona do niniejszego załącznika. Dla produktów, dla których pierwsze zezwolenie zostało przyznane później niż 120 dni przed terminem zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 oraz kompletny wniosek o wzajemne uznanie został złożony zgodnie z art. 4 ust. 1 w terminie 60 dni od dnia udzielenia pierwszego zezwolenia, termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 w odniesieniu do tego wniosku zostaje przedłużony do 120 dni od daty otrzymania kompletnego wniosku o wzajemne uznanie. Dla produktów, w odniesieniu do których państwo członkowskie zaproponowało odstępstwo od wzajemnego uznawania zgodnie z art. 4 ust. 4, termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 zostaje przedłużony do 30 dni od daty przyjęcia decyzji Komisji zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit drugi.

(***) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

2) w załączniku IA do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (*)
„3	Sproszkowana kolba kukurydzy	Nieprzydzielone	1 000 g/kg	1 lutego 2015 r.	31 stycznia 2017 r.	31 stycznia 2025 r.	14	Państwa członkowskie dbają o to, aby rejestracja produktów spełniała następujący warunek: — Stosowanie wyłącznie w formie granulek w suchych miejscach.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2013/409/WPZiB

z dnia 30 lipca 2013 r.

w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2011/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 stycznia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/72/WPZiB.
- (2) Należy zmienić wpisy dotyczące trzech osób w wykazie osób i podmiotów zamieszczone w załączniku do decyzji 2011/72/WPZiB i podać nowe uzasadnienie umieszczenia tych osób w wykazie.
- (3) Należy odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2011/72/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2011/72/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 28 z 2.2.2011, s. 62.

ZAŁĄCZNIK

Wpisy dotyczące osób w wykazie osób i podmiotów, zamieszczone w załączniku do decyzji 2011/72/WPZiB wymienione poniżej zastępuje się wpisami w brzmieniu:

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie
1.	Mohamed Ben Moncef Ben Mohamed TRABELSI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Sabha (Libia), data ur.: 7 stycznia 1980 r., matka: Yamina SOUIEI, zarządzający przedsiębiorstwem, współmałżonek: Inès LEJRI, zamieszkały: Résidence de l'Étoile du Nord – suite B – 7ème étage – appt. no 25 – Centre urbain du nord – Cité El Khadra – Tunis, dowód tożsamości nr 04524472.	Osoba, której dotyczy dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku ze współudziałem w sprawie dotyczącej nadużycia stanowiska publicznego przez urzędnika publicznego (byłego dyrektora generalnego Société Tunisienne de Banque oraz Banque Nationale Agricole) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji.
2.	Fahd Mohamed Sakher Ben Moncef Ben Mohamed Hfaiez MATERI	Tunezyjczyk, m-ce ur.: Tunis, data ur.: 2 grudnia 1981 r., matka: Naima BOUTIBA, współmałżonek: Nesrine BEN ALI, dowód tożsamości nr 04682068	Osoba, której dotyczy dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku z wywieraniem nacisków na urzędnika publicznego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz w związku ze współudziałem w sprawie dotyczącej nadużycia stanowiska publicznego przez urzędnika publicznego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji, a także w związku ze współudziałem w sprawie dotyczącej sprzeniewierzenia tunezyjskich środków publicznych przez urzędnika publicznego (byłego prezydenta Ben Alego).
3.	Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah CHIBOUB	Tunezyjczyk, data ur.: 13 stycznia 1959 r., matka: Leila CHAIBI, współmałżonek: Dorsaf BEN ALI, dyrektor generalny przedsiębiorstwa, zamieszkały: rue du Jardin – Sidi Bousaid – Tunis, dowód tożsamości nr 00400688.	Osoba, której dotyczy dochodzenie prowadzone przez władze tunezyjskie w związku z wywieraniem nacisków na urzędnika publicznego (byłego prezydenta Ben Alego) w celu uzyskania bezpośrednio lub pośrednio korzyści dla osoby trzeciej oraz w związku ze współudziałem w sprawie dotyczącej nadużyciu stanowiska publicznego przez urzędnika publicznego w celu zapewnienia osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści i spowodowania szkody dla administracji.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 10 lipca 2013 r.****w sprawie wkładu finansowego Unii w programy państw członkowskich na 2013 r. w dziedzinie kontroli rybołówstwa***(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 4256)*

(Jedynie teksty w języku angielskim, bułgarskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słoweńskim, szwedzkim i włoskim są autentyczne)

(2013/410/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 861/2006 z dnia 22 maja 2006 r. ustanawiające wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim piśmie z dnia 9 października 2012 r. Komisja określiła priorytetowe obszary finansowane z budżetu UE w ramach programu kontroli połowów. Obszary te obejmują udoskonalenie systemu kontroli państw członkowskich, pomiary mocy silników oraz zapewnienie identyfikowalności produktów rybołówstwa. W swoim piśmie z dnia 14 maja 2012 r. Komisja określiła wymogi wobec podmiotów lub państw członkowskich inwestujących w projekty związane z identyfikowalnością produktów.
- (2) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 861/2006 państwa członkowskie przedłożyły Komisji swoje programy kontroli rybołówstwa na 2013 r. wraz z wnioskami o wkład finansowy Unii w wydatki, które będą ponoszone przy realizacji projektów zawartych w tych programach.
- (3) Na tej podstawie i z uwagi na ograniczenia budżetowe odrzucono wnioski o finansowanie unijne w ramach tych programów związane z działaniami niepriorytetowymi takimi jak instalacja systemów automatycznej identyfikacji (AIS) na statkach rybackich, projekty szkoleniowe niepowiązane z doskonaleniem systemów kontroli państw członkowskich oraz zakup i modernizacja statków i samolotów patrolowych wykorzystywanych w dziedzinie rybołówstwa ze względu na brak odniesienia do obszarów priorytetowych.
- (4) Należy zatem ustalić maksymalne kwoty i wysokość wkładu finansowego Unii w granicach ustanowionych w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 861/2006 oraz określić warunki, na jakich taki wkład może być przyznawany.

- (5) W odniesieniu do projektów z zakresu identyfikowalności produktów ważne jest zapewnienie, by były one opracowywane w oparciu o uznawane normy międzynarodowe, zgodnie z wymogami art. 67 ust. 8 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾.
- (6) Wnioski o finansowanie unijne zostały ocenione pod względem zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 391/2007 z dnia 11 kwietnia 2007 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006 w zakresie wydatków poniesionych przez państwa członkowskie w ramach wdrażania systemów monitorowania i kontroli mających zastosowanie do wspólnej polityki rybackiej ⁽³⁾.
- (7) Komisja poddała ocenie projekty, których koszt nie przekracza 40 000 EUR (bez VAT) i przyjęła te, w odniesieniu do których uzasadnione jest zapewnienie współfinansowania przez UE z uwagi na spodziewaną skutek wdrożenia poprawę systemu kontroli wnioskującego państwa członkowskiego.
- (8) W celu stworzenia zachęty do inwestowania w ramach obszarów priorytetowych określonych przez Komisję oraz uwzględniając negatywny wpływ kryzysu finansowego na budżety państw członkowskich, z tytułu wydatków związanych z obszarami priorytetowymi, o których mowa powyżej, przysługiwać powinna wysoka stawka współfinansowania, mieszcząca się w granicach określonych w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 861/2006.
- (9) Aby kwalifikować się do objęcia wkładem finansowym, automatyczne urządzenia lokacyjne oraz urządzenia elektroniczne do rejestrowania i przekazywania informacji znajdujące się na pokładach statków rybackich powinny spełniać wymogi określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 404/2011.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 1⁽²⁾ Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 97 z 12.4.2007, s. 30.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja przewiduje wkład finansowy Unii na 2013 r. w wydatki poniesione przez państwa członkowskie w 2013 r. w związku z wdrażaniem systemów monitorowania i kontroli mających zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 861/2006.

Artykuł 2

Zamknięcie zobowiązań pozostających do spłaty

Wszystkie płatności, w odniesieniu do których złożono wnioski o zwrot wydatków, zostają zrealizowane przez dane państwo członkowskie najpóźniej do dnia 30 czerwca 2017 r. Płatności dokonywane przez państwa członkowskie po tym terminie nie kwalifikują się do refundacji. Środki wspólnotowe odnoszące się do niniejszej decyzji podlegają wycofaniu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r.

Artykuł 3

Nowe technologie i sieci informatyczne

1. Wydatki poniesione – w związku z projektami, o których mowa w załączniku I – na wdrożenie nowych technologii oraz na budowę sieci informatycznych, w celu umożliwienia skutecznego i bezpiecznego gromadzenia danych i zarządzania nimi na potrzeby monitorowania i kontrolowania działalności połowowej oraz nadzoru nad nią, jak również wydatki na weryfikację mocy silnika kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 90 % wydatków kwalifikowalnych w granicach określonych w wymienionym załączniku.

2. W odniesieniu do projektów związanych z identyfikowalnością produktów wkład UE jest ograniczony do kwoty 1 000 000 EUR w przypadku inwestycji realizowanych przez organy państw członkowskich oraz do kwoty 250 000 EUR w przypadku inwestycji prywatnych. Liczba projektów realizowanych przez podmioty prywatne zostaje ograniczona do 2 projektów na każde państwo członkowskie i na jedną decyzję o finansowaniu. Łączna liczba projektów związanych z identyfikowalnością produktów realizowanych przez podmioty prywatne zostaje ograniczona do ośmiu projektów na każde państwo członkowskie i na jedną decyzję o finansowaniu.

3. Aby kwalifikować się do objęcia wkładem finansowym, o którym mowa w ust. 2, projekty współfinansowane w oparciu o niniejszą decyzję powinny spełniać wszystkie odnośne wymogi określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009⁽¹⁾ i w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 404/2011.

4. Wszelkie inne wydatki poniesione w związku z projektami, o których mowa w załączniku I, kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 50 % wydatków kwalifikowalnych w granicach określonych w wymienionym załączniku.

Artykuł 4

Automatyczne urządzenia lokacyjne

1. Wydatki poniesione w związku z projektami, o których mowa w załączniku II, na zakup i instalację na statkach rybackich automatycznych urządzeń lokacyjnych umożliwiających centrom monitorowania rybołówstwa zdalne monitorowanie statków przy wykorzystaniu satelitarne systemu monitorowania statków (VMS) kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 90 % wydatków kwalifikowalnych w granicach określonych w wymienionym załączniku.

2. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1, jest obliczany na podstawie ceny ograniczonej do kwoty 2 500 EUR na statek.

3. Aby kwalifikować się do otrzymania wkładu finansowego, o którym mowa w ust. 1, automatyczne urządzenia lokacyjne muszą spełniać wymogi ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2244/2003⁽²⁾.

Artykuł 5

Systemy elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania

Wydatki poniesione w związku z projektami, o których mowa w załączniku III, na rozwój, zakup i instalację niezbędnych komponentów systemów elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania (ERS) oraz na związaną z nimi pomoc techniczną, w celu umożliwienia skutecznej i bezpiecznej wymiany danych na potrzeby monitorowania i kontrolowania działalności połowowej oraz nadzoru nad nią, kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 90 % wydatków kwalifikowalnych w granicach określonych w wymienionym załączniku.

Artykuł 6

Urządzenia do elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania

1. Wydatki poniesione w związku z projektami, o których mowa w załączniku IV, na zakup i instalację na pokładzie statków rybackich urządzeń do elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania (urządzeń ERS), umożliwiających statkom elektroniczną rejestrację danych o połowach i przekazywanie ich do centrum monitorowania rybołówstwa, kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 90 % wydatków kwalifikowalnych w granicach określonych w wymienionym załączniku.

2. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1, jest obliczany na podstawie ceny ograniczonej do 3 000 EUR na statek, nie naruszając przepisów ust. 4.

3. Aby kwalifikować się do objęcia wkładem finansowym, urządzenia ERS muszą spełniać wymogi ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 404/2011.

4. W przypadku urządzeń łączących w sobie funkcje ERS i VMS oraz spełniających wymogi ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 404/2011 wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest obliczany na podstawie ceny ograniczonej do 4 500 EUR na statek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 434 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.

Artykuł 7

Projekty pilotażowe

Wydatki poniesione – w związku z projektami, o których mowa w załączniku V – na projekty pilotażowe w dziedzinie wdrażania nowych technologii w zakresie kontroli kwalifikują się do otrzymania wkładu finansowego w wysokości 50 % wydatków kwalifikowalnych w granicach określonych w wymienionym załączniku.

Artykuł 8

Maksymalny wkład Unii

Maksymalny wkład finansowy Unii na państwo członkowskie wynosi:

(EUR)

Państwo członkowskie	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Belgia	1 369 250	1 369 250	1 232 325
Bułgaria	15 339	15 339	13 805
Dania	6 801 633	5 226 502	4 691 350
Niemcy	17 502 400	4 291 800	3 794 200
Estonia	280 000	280 000	252 000
Irlandia	1 200 000	1 200 000	1 080 000
Grecja	1 370 029	1 370 029	1 153 026
Hiszpania	12 186 266	9 137 042	7 562 370
Francja	5 373 796	5 363 796	4 811 416
Włochy	7 480 000	2 160 000	1 944 000
Cypr	600 000	600 000	540 000
Łotwa	192 735	192 735	173 462
Litwa	389 539	389 539	350 585
Malta	1 375 002	1 228 802	636 605
Niderlandy	3 264 205	2 389 410	2 142 252
Polska	3 422 251	3 322 251	2 990 026
Portugalia	1 608 900	703 500	633 150
Rumunia	769 000	419 000	313 100
Słowenia	315 100	293 400	241 500
Finlandia	1 682 500	1 682 500	1 514 250
Szwecja	1 392 838	1 392 838	1 253 555
Zjednoczone Królestwo	1 039 444	1 039 444	816 423
Ogółem	69 630 227	44 067 177	38 139 400

*Artykuł 9***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Fińskiej, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji

Maria DAMANAKI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

NOWE TECHNOLOGIE I SIECI INFORMATYCZNE

(EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Belgia			
BE/13/01	240 000	240 000	216 000
BE/13/02	30 000	30 000	27 000
BE/13/03	30 000	30 000	27 000
BE/13/05	60 000	60 000	54 000
BE/13/06	30 000	30 000	27 000
BE/13/08	4 250	4 250	3 825
BE/13/09	825 000	825 000	742 500
Razem	1 219 250	1 219 250	1 097 325
Bułgaria			
BG/13/01	15 339	15 339	13 805
Razem	15 339	15 339	13 805
Dania			
DK/13/01	536 215	536 215	482 593
DK/13/03	402 161	402 161	361 945
DK/13/04	335 134	0	0
DK/13/05	268 107	268 107	241 297
DK/13/06	335 134	335 134	301 621
DK/13/07	536 215	0	0
DK/13/08	201 080	201 080	180 972
DK/13/09	134 054	134 054	120 648
DK/13/10	335 134	335 134	301 621
DK/13/11	402 161	402 161	361 945
DK/13/12	100 540	0	0
DK/13/13	134 054	0	0
DK/13/14	536 215	536 215	482 593
DK/13/15	201 080	0	0
DK/13/16	268 107	0	0
DK/13/17	1 125 000	1 125 000	1 000 000
DK/13/18	73 000	73 000	65 700
DK/13/19	275 000	275 000	247 500
DK/13/20	268 107	268 107	241 296
Razem	6 466 498	4 891 368	4 389 731
Niemcy			
DE/13/09	60 000	60 000	54 000
DE/13/10	75 000	75 000	67 500

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
DE/13/12	90 000	90 000	81 000
DE/13/15	2 880 000	2 880 000	2 592 000
DE/13/14	170 000	170 000	153 000
DE/13/17	353 800	353 800	250 000
DE/13/18	110 000	110 000	99 000
DE/13/19	350 000	0	0
DE/13/20	95 000	0	0
DE/13/21	443 100	0	0
DE/13/22	650 000	0	0
DE/13/23	970 000	0	0
DE/13/24	275 000	0	0
DE/13/25	420 000	0	0
DE/13/26	250 000	0	0
DE/13/27	105 500	105 500	94 950
Razem	7 297 400	3 844 300	3 391 450
Grecja			
EL/13/02	300 000	300 000	270 000
EL/13/03	200 000	200 000	100 000
EL/13/04	300 000	300 000	270 000
EL/13/05	50 000	50 000	45 000
EL/13/06	50 000	50 000	45 000
EL/13/08	169 694	169 694	152 724
EL/13/09	230 335	230 335	207 302
Razem	1 300 029	1 300 029	1 090 026
Irlandia			
IE/13/01	50 000	50 000	45 000
IE/13/02	50 000	50 000	45 000
Razem	100 000	100 000	90 000
Hiszpania			
ES/13/01	651 500	651 500	325 750
ES/13/02	205 971	205 971	185 374
ES/13/03	377 698	377 698	339 928
ES/13/04	252 976	252 976	227 678
ES/13/05	256 514	256 514	230 863
ES/13/06	527 423	527 423	474 680
ES/13/07	298 291	298 291	268 462
ES/13/09	353 996	353 996	318 596
ES/13/10	63 457	63 457	57 111
ES/13/11	72 922	72 922	65 630
ES/13/12	183 900	183 900	165 510

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
ES/13/13	215 814	215 814	194 233
ES/13/14	786 000	786 000	707 400
ES/13/15	186 567	186 567	167 910
ES/13/16	367 543	367 543	330 789
ES/13/17	186 754	186 754	168 079
ES/13/18	178 000	178 000	160 200
ES/13/20	115 000	115 000	103 500
ES/13/21	230 000	230 000	207 000
ES/13/22	142 400	0	0
ES/13/23	25 000	25 000	22 500
ES/13/24	90 000	90 000	81 000
ES/13/25	250 000	0	0
ES/13/27	160 000	0	0
ES/13/29	95 557	95 557	86 001
ES/13/30	95 410	95 410	85 869
ES/13/33	33 000	33 000	29 700
ES/13/34	54 000	54 000	48 600
ES/13/35	681 000	0	0
ES/13/36	780 000	0	0
ES/13/37	518 710	518 710	250 000
ES/13/39	258 000	258 000	232 200
ES/13/40	481 698	481 698	250 000
ES/13/41	379 119	263 294	236 966
Razem	9 554 220	7 424 995	6 021 529
Francja			
FR/13/02	180 000	180 000	162 000
FR/13/03	150 000	150 000	135 000
FR/13/04	400 000	400 000	360 000
FR/13/06	1 000 300	1 000 300	900 270
FR/13/07	1 080 600	1 080 600	972 540
FR/13/08	1 080 600	1 080 600	972 540
FR/13/09	211 500	211 500	190 350
FR/13/10	269 350	269 350	242 415
FR/13/11	51 446	51 446	46 301
Razem	4 423 796	4 423 796	3 981 416
Włochy			
IT/13/01	260 000	260 000	234 000
IT/13/02	120 000	0	0
IT/13/03	500 000	500 000	450 000
IT/13/04	1 000 000	1 000 000	900 000

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Cypr	IT/13/05	300 000	270 000
	IT/13/07	800 000	0
	IT/13/08	2 000 000	0
	IT/13/09	2 400 000	0
	Razem	7 380 000	1 854 000
Łotwa	CY/13/01	50 000	45 000
	CY/13/02	150 000	135 000
	CY/13/03	400 000	360 000
	Razem	600 000	540 000
Litwa	LV/13/01	11 200	10 080
	LV/13/02	58 350	52 515
	LV/13/03	123 185	110 867
	Razem	192 735	173 462
Malta	LT/13/01	144 810	130 329
	LT/13/03	13 033	11 730
	Razem	157 843	142 059
Niderlandy	MT/13/01	55 510	49 959
	MT/13/02	1 173 292	586 646
	Razem	1 228 802	636 605
Niderlandy	NL/13/01	278 172	250 000
	NL/13/02	277 862	250 000
	NL/13/03	286 364	250 000
	NL/13/04	276 984	249 285
	NL/13/05	129 398	116 458
	NL/13/06	200 000	0
	NL/13/07	230 000	0
	NL/13/08	36 120	32 508
	NL/13/09	89 860	0
	NL/13/10	129 500	116 550
	NL/13/11	125 010	112 450
	NL/13/12	72 908	0
	NL/13/13	282 027	0

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Polska	NL/13/14	200 000	180 000
	NL/13/15	400 000	360 000
	NL/13/16	50 000	45 000
	Razem	3 064 205	1 962 251
	PL/13/04	1 000 000	900 000
	PL/13/05	540 000	396 000
	PL/13/06	227 350	204 615
	PL/13/07	240 300	216 270
	PL/13/08	172 600	155 340
	PL/13/09	323 000	290 700
Portugalia	PL/13/10	208 760	187 884
	PL/13/11	416 000	374 400
	PL/13/12	40 500	36 450
	Razem	3 168 510	2 761 659
	PT/13/01	834 000	0
	Razem	834 000	0
Rumunia	RO/13/03	155 000	139 500
	RO/13/04	120 000	60 000
	RO/13/05	40 000	20 000
	RO/13/06	104 000	93 600
	Razem	419 000	313 100
Słowenia	SI/13/01	42 000	37 800
	SI/13/02	7 300	0
	SI/13/03	1 200	600
	SI/13/04	14 400	0
	SI/13/05	5 000	2 500
	SI/13/06	1 200	600
	SI/13/07	40 000	36 000
	SI/13/08	40 000	36 000
	SI/13/10	45 000	40 500
	SI/13/12	49 000	24 500
	SI/13/13	20 000	18 000
	Razem	265 100	196 500

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Finlandia			
FI/13/01	1 000 000	1 000 000	900 000
FI/13/03	200 000	200 000	180 000
FI/13/04	150 000	150 000	135 000
Razem	1 350 000	1 350 000	1 215 000
Szwecja			
SE/13/01	348 210	348 210	313 389
SE/13/02	464 280	464 280	417 852
SE/13/03	580 348	580 348	522 314
Razem	1 392 838	1 392 838	1 253 555
Zjednoczone Królestwo			
UK/13/01	496 155	496 155	446 539
Razem	496 155	496 155	446 539
Ogółem	50 925 720	36 617 770	31 570 012

ZAŁĄCZNIK II

AUTOMATYCZNE URZĄDZENIA LOKACYJNE

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Niemcy			
DE/13/08	12 500	12 500	11 250
DE/13/28	367 500	0	0
DE/13/02	493 500	0	0
DE/13/04	50 000	50 000	45 000
Razem	923 500	62 500	56 250
Malta			
MT/13/03	146 200	0	0
Razem	146 200	0	0
Rumunia			
RO/13/07	100 000	0	0
Razem	100 000	0	0
Słowenia			
SI/13/09	10 000	10 000	9 000
Razem	10 000	10 000	9 000
Hiszpania			
ES/13/19	1 256 340	1 256 340	1 130 706
ES/13/31	326 124	326 124	293 512
Razem	1 582 464	1 582 464	1 424 218
Zjednoczone Królestwo			
UK/13/03	245 597	245 597	221 037
Razem	245 597	245 597	221 037
Ogółem	3 007 761	1 900 561	1 710 505

ZAŁĄCZNIK III

SYSTEMY ELEKTRONICZNEJ REJESTRACJI I ELEKTRONICZNEGO RAPORTOWANIA

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Belgia			
BE/13/04	70 000	70 000	63 000
BE/13/07	80 000	80 000	72 000
Razem	150 000	150 000	135 000
Dania			
DK/13/02	335 134	335 134	301 619
Razem	335 134	335 134	301 619
Niemcy			
DE/13/11	75 000	75 000	67 500
DE/13/13	140 000	140 000	126 000
DE/13/16	170 000	170 000	153 000
Razem	385 000	385 000	346 500
Estonia			
EE/13/01	110 000	110 000	99 000
EE/13/02	90 000	90 000	81 000
EE/13/03	80 000	80 000	72 000
Razem	280 000	280 000	252 000
Irlandia			
IE/13/03	1 100 000	1 100 000	990 000
Razem	1 100 000	1 100 000	990 000
Francja			
FR/13/05	910 000	900 000	810 000
Razem	910 000	900 000	810 000
Włochy			
IT/13/06	100 000	100 000	90 000
Razem	100 000	100 000	90 000
Litwa			
LT/13/02	231 696	231 696	208 526
Razem	231 696	231 696	208 526
Niderlandy			
NL/13/17	200 000	200 000	180 000
Razem	200 000	200 000	180 000
Polska			
PL/13/01	170 948	170 948	153 853
PL/13/02	60 000	60 000	54 000
PL/13/03	27 793	27 793	20 514
Razem	253 741	253 741	228 367

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Portugalia			
PT/13/03	492 500	492 500	443 250
PT/13/05	211 000	211 000	189 900
Razem	703 500	703 500	633 150
Słowenia			
SI/13/11	40 000	40 000	36 000
Razem	40 000	40 000	36 000
Hiszpania			
ES/13/08	129 582	129 582	116 624
Razem	129 582	129 582	116 624
Ogółem	4 818 653	4 808 653	4 327 786

ZAŁĄCZNIK IV

URZĄDZENIA DO ELEKTRONICZNEJ REJESTRACJI I ELEKTRONICZNEGO RAPORTOWANIA

(EUR)			
Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Finlandia			
FI/13/02	157 500	157 500	141 750
FI/13/05	175 000	175 000	157 500
Razem	332 500	332 500	299 250
Ogółem	332 500	332 500	299 250

ZAŁĄCZNIK V

PROJEKTY PILOTAŻOWE

(EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Hiszpania			
ES/13/28	100 000	0	0
ES/13/32	530 000	0	0
ES/13/38	250 000	0	0
Razem	880 000	0	0
Francja			
FR/13/01	40 000	40 000	20 000
Razem	40 000	40 000	20 000
Zjednoczone Królestwo			
UK/13/02	297 693	297 693	148 846
Razem	297 693	297 693	148 846
Ogółem	1 217 693	337 693	168 846

ZAŁĄCZNIK VI

PROGRAMY SZKOLEŃ I WYMIAN

(EUR)

Państwo członkowskie i kod projektu	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Niemcy			
DE/13/03	15 000	0	0
DE/13/06	1 500	0	0
Razem	16 500	0	0
Grecja			
EL/13/01	70 000	70 000	63 000
Razem	70 000	70 000	63 000
Rumunia			
RO/13/01	200 000	0	0
RO/13/02	50 000	0	0
Razem	250 000	0	0
Hiszpania			
ES/13/26	40 000	0	0
Razem	40 000	0	0
Ogółem	376 500	70 000	63 000

ZAŁĄCZNIK VII

**ODRZUCONE KWOTY ZWIĄZANE Z PILOTAŻOWYMI PROGRAMAMI INSPEKCJI I OBSERWACJI,
INICJATYWAMI ZWIĘKSZAJĄCYMI ZNAJOMOŚĆ PRZEPISÓW WPRYB ORAZ ZAKUPEM LUB
MODERNIZACJĄ STATKÓW I SAMOLOTÓW PATROLOWYCH**

(EUR)

Rodzaj środków	Kwota wydatków planowanych w krajowym programie kontroli rybołówstwa	Kwota wydatków na projekty wybrane na mocy niniejszej decyzji	Maksymalny wkład Unii
Pilotażowe programy inspekcji i obserwacji	36 000	0	0
Inicjatywy zwiększające znajomość przepisów WPRyb	35 400	0	0
Statki i samoloty patrolowe	8 880 000	0	0
Ogółem	8 951 400	0	0

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2013/44/UE z dnia 30 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia sproszkowanej kolby kukurydzy jako substancji czynnej do załączników I i IA do tej dyrektywy ⁽¹⁾ 49

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady 2013/409/WPZiB z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji 52

2013/410/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie wkładu finansowego Unii w programy państw członkowskich na 2013 r. w dziedzinie kontroli rybołówstwa (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 4256) 54

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL